

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · quart període · sèrie C · núm. 314

Comissió d'Ensenyament

Sessió 17, dimarts 7 de febrer de 2017

Presidència de l'l. Sr. Rafel Bruguera Batalla

TAULA DE CONTINGUT

[Dossier](#)

Proposta de resolució sobre la formació professional 250-00405/11	4
Propostes de resolució acumulades relatives a la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch i per a l'Escola Paco Candel, de l'Hospitalet de Llobregat 250-00417/11 i 250-00418/11	11
Proposta de resolució sobre la jornada compactada als centres educatius 250-00481/11	15
Proposta de resolució sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda 250-00436/11	22
Proposta de resolució sobre la creació d'una escola oficial d'idiomes a Gavà 250-00420/11	25
Proposta de resolució sobre el plurilingüisme 250-00442/11	30
Proposta de resolució sobre la supressió d'un grup de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt 250-00463/11	34
Proposta de resolució sobre la restitució de la reducció de dues hores lectives als docents més grans de cinquanta-cinc anys 250-00448/11	38

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 17 de la CE

La sessió de la Comissió d'Ensenyament (CE) s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Rafel Bruguera Batalla, acompanyat de la vicepresidenta, Maria Senserrich i Guitart; del secretari, Fernando Sánchez Costa, i de la secretària en funcions, María José García Cuevas. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Antoni Balasch i Parisi, Ramona Barrufet i Santacana, Jordi Cuminal i Roquet, Chakir el Homrani Lesfar, Josep Maria Forné i Febrer, Montserrat Fornells i Solé, Jordi-Miquel Sendra Vellvè, Anna Simó i Castelló i Teresa Vallverdú Albornà, pel G. P. de Junts pel Sí; Martín Eusebio Barra López, Susana Beltrán García, Lorena Roldán Suárez, Sonia Sierra Infante i Laura Vílchez Sánchez, pel G. P. de Ciutadans; Esther Niubó Cidoncha i David Pérez Ibáñez, pel G. P. Socialista; Àngels Martínez Castells i Marc Vidal i Pou, pel G. P. de Catalunya Sí que es Pot, i Carles Riera Albert, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la formació professional (tram. 250-00405/11). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 128, 42; esmenes: BOPC 165, 15).

2. Proposta de resolució sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00417/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 128, 56; esmenes: BOPC 165, 19).

3. Proposta de resolució sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Paco Candel, de l'Hospitalet de Llobregat (tram. 250-00418/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 128, 57; esmenes: BOPC 165, 19).

4. Proposta de resolució sobre la creació d'una escola oficial d'idiomes a Gavà (tram. 250-00420/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 128, 59; esmenes: BOPC 165, 20).

5. Proposta de resolució sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda (tram. 250-00436/11). Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 133, 29; esmenes: BOPC 165, 21).

6. Proposta de resolució sobre el plurilingüisme (tram. 250-00442/11). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 133, 37).

7. Proposta de resolució sobre la restitució de la reducció de dues hores lectives als docents més grans de cinquanta-cinc anys (tram. 250-00448/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 133, 43).

8. Proposta de resolució sobre la supressió d'un grup de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt (tram. 250-00463/11). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 140, 62; esmenes: BOPC 171, 12).

9. Proposta de resolució sobre la jornada compactada als centres educatius (tram. 250-00481/11). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 152, 57; esmenes: BOPC 191, 23).

El president

Bona tarda, diputades i diputats, persones que ens acompanyen en aquesta sessió de la Comissió d'Ensenyament.

En primer lloc, voldria saludar la lletrada, la nova lletrada que ens correspon a aquesta comissió, la senyora Mercè Arderiu, i agrair-li, en nom de tota la comissió, la feina feta fins no fa gaires dies pel senyor Palomares.

Proposta de resolució sobre la formació professional

250-00405/11

I sense més preàmbuls, passem al primer punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la formació professional, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent. Per a la defensa de la proposta de resolució, té la paraula el diputat senyor Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, és de coneixement de tots i totes vostès que tenim la Llei 10/2015, de 19 de juny, de formació i qualificació professionals de Catalunya, per la qual es crea la Comissió Rectora del Sistema de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya, i inicialment, en principi, s'adscriu al Departament de Presidència, com també s'hi crea l'agència pública, de la qual el Govern ha de nomenar el president executiu, que n'és l'òrgan de govern i direcció. També és del seu coneixement que, en principi, resta pendent l'aprovació dels estatuts i l'adscripció departamental d'aquesta agència pública.

Nosaltres presentem aquesta PR –vam presentar aquesta PR, en el seu moment– atenent que la comunitat educativa, amb algun dels seus sindicats de professorat i estudiantils al capdavant, va elaborar –com també deu ser del seu coneixement– el manifest per l'adscripció de l'Agència Pública de la Formació i Qualificació Professionals al Departament d'Ensenyament. Nosaltres també... Vagi per endavant: la nostra posició és contrària a aquesta agència, perquè, a parer nostre –almenys, és la visió que en tenim nosaltres, de moment–, és el primer pas cap a l'externalització i, posteriorment, la privatització del servei públic de la formació i qualificació professionals.

Per tant, l'ànim, l'esperit de la nostra proposta de resolució va en el sentit, per un cantó, de garantir, d'assegurar que la formació professional al nostre país estigui en el marc del sistema educatiu, del sistema d'ensenyament públic i, per tant, que estigui adscrita plenament al Departament d'Ensenyament. I, d'altra banda, també, nosaltres volem que es desenvolupin polítiques públiques –i en aquest sentit també l'esperit d'aquesta PR– que garanteixin que el sistema de formació professional sigui, efectivament, un sistema públic de qualitat, universal i gratuït per a tota la població i que no resti obert a la mercantilització, la privatització, etcètera, i, per tant, també a tots els processos de desregulació que això en el temps podia acabar implicant.

Nosaltres defensem, per al nostre país, una formació professional de qualitat, de referència, universal, gratuïta per a tothom. I, per tant, entenem que l'única manera de garantir això és que el sistema públic de formació professional sigui realment el garant de que aquesta política segueixi aquesta línia. I és per això la proposta de resolució que hem presentat, que, en el seu punt primer, reclama al Govern de la Generalitat que no desplaci el centre de gravetat de la formació professional, amb la nova llei, del Departament d'Ensenyament al Departament de Presidència o, en el seu cas, al d'Empresa i Coneixement.

En el punt segon, que el Parlament de Catalunya insti el Govern de la Generalitat a que l'Agència Pública de Formació i Qualificació sigui adscrita al Departament d'Ensenyament, com els deia abans.

Punt tercer: que el procediment per a l'acreditació i validació de l'experiència laboral i d'aprenentatges no formals dins d'un sistema únic i permanent ha d'anar, efectivament, lligat a la formació professional que s'imparteix als centres educatius públics i que mai no pot quedar al lliure mercat, ni externalitzat ni privatitzat.

En el punt quart, que la informació i orientació professionals de qualitat han de pivotar sobre els centres públics de formació professional.

En el punt cinquè, que els serveis bàsics promoguts i sostinguts amb fons públics d'aquesta llei han de ser de caràcter gratuït, i la seva acció ha de pivotar sobre els centres públics de formació professional del Departament d'Ensenyament, mai externalitzats o privatitzats a empreses privades, fundacions o organitzacions representatives d'empresaris o sindicats.

I, finalment, el nostre grup parlamentari, en conseqüència i coherentment, promourà els tràmits corresponents per a la modificació de l'esmentada llei per tal de donar compliment a aquests principis bàsics i irrenunciables.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, diputat. A aquesta proposta de resolució s'han presentat quatre esmenes del Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Per a la defensa d'aquestes, té la paraula la diputada Barrufet.

Ramona Barrufet i Santacana

Sí; gràcies, president. A veure, no sé massa per on començar perquè necessitaria moltíssim temps per argumentar punt per punt i l'esperit en general de la llei. Aquesta proposta de resolució va alterar el que en diem «la governança de la llei», per tant, la seva estructura bàsica.

Primer de tot, pensem que una proposta de resolució no pot canviar una llei, sinó que hi ha altres mecanismes. I voldríem recordar que va ser una llei... –que fa un any i mig que està aprovada–, una llei aprovada per la gran unanimitat dels grups parlamentaris, però sobretot –i, en aquest cas, parlo com a ponent relatora de la llei– una llei que no va respondre a esperits ni polítics dels mateixos grups parlamentaris, sinó que va ser una llei molt demanada per la societat, molt demanada per tots els agents implicats en la formació professional, i que vam intentar entre tots de presentar, sobretot, un model de governança i una estructura de la llei que satisfés pràcticament totes les esmenes que se'ns van anar presentant a les compareixences, i penso que ho vam aconseguir en molta part.

Fins i tot algun grup que no hi va estar a favor va treballar intensament i es van acceptar moltíssimes de les esmenes; parlo per Iniciativa per Catalunya Verds, que no va votar la llei però que hi va participar molt activament. O sigui, tots els grups vam estar treballant en la llei de tal manera que sobretot tot el sistema de governança, que és el que la proposta de resolució vol canviar, es va alterar en tot l'escrit que se'ns havia presentat des del Govern, amb la idea d'arribar al màxim consens.

Hi ha un objectiu molt clar a la llei, que és agafar la formació i qualificació professionals com una formació al llarg de la vida i trencar aquest esquema que l'alumne que anirà a la formació professional és exclusivament el jove o l'adolescent que s'ha de formar en el seu moment determinat, sinó que pot ser qualsevol persona al llarg de la seva vida, que pugui ser alumne de la formació professional. Estem parlant de gent que pot ser treballadora o pot estar a l'atur, o simplement vol canviar la seva formació.

Per tant, pensem que no pot estar adscrit únicament a Ensenyament, sinó que hi ha molts altres departaments –no només Empresa o Treball– que poden estar involucrats dins de la formació amb aquest concepte de formació al llarg de tota la vida, que és el que vam voler deixar com a objectiu prioritari; a banda de donar-li tota una valoració, a la formació professional, que pensem que, en el temps, no havia tingut. Aquesta va ser precisament la gran dicotomia que hi ha hagut sempre entre quin departament té la formació professional. És una reivindicació, és una problemàtica des de sempre.

I recordo que tots preguntàvem als ponents com ho fèiem; si tothom veia que aquest era un problema que havia existit, com ho fèiem per resoldre-ho. I la veritat és que ningú va saber donar l'explicació de com ho fèiem. I vam trobar, primer de tot, la creació d'una agència –que no hi havia agència, primer, a la llei, hi havia un institut– per donar-li totes aquelles característiques que pensem que havia de tenir. És molt autònoma, no està adscrita enlloc, i sí que la comissió rectora depèn del Departament de Presidència; però precisament per això. És clar que el professorat, que la majoria d'aules depenen d'Ensenyament, però és la visió de la formació al llarg de tota la vida, el que preteníem fer amb la llei. I, per tant, jo, com a ponent relatora, i tot el grup al que represento pensem que alteraria la funció del legislador en aquell moment. Però no només la del legislador, sinó de tota la gent en la que nos vam emparar per a fer la creació de la llei.

No puc entrar, perquè suposo que no tinc temps, en tots els punts, però hi ha alguns punts que el que farien és impedir que el que no està desenvolupat de la llei –que encara no ho està– es desenvolupés. Fins al punt que el punt cinquè impediria que la creació dels consells locals i de participació dels territoris... Perquè pensàvem que és molt important que el territori digui què necessita a la formació professional, quins..., què necessita, què creiem, segons les particularitats de cada territori..., aquest punt faria que dins d'aquests consells no hi poguessin participar, o donar només exclusivitat als centres de formació professional.

I una última cosa és dir que vam aconseguir fer aquesta llei i estem on estem a la formació professional perquè durant molts anys molta gent d'empreses i molta gent

d'entitats privades han anat treballant per la formació professional. Els governs segurament que no hi hem treballat prou, cap. Però que estem on estem i vam poder arribar, a la llei, on vam arribar perquè hi ha hagut molta gent que s'ha implicat en la formació professional. Per tant, quan parlem de privatització, no ens hauríem d'oblidar d'aquest treball fet, històric, que s'ha de tenir en compte.

Votarem en contra de la proposta de resolució.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Per fixar la posició dels grups, té la paraula, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Laura Vílchez.

Laura Vílchez Sánchez

Gràcies, president. La formación profesional no es un tema que se pueda tratar a la ligera. Y por eso mismo vamos a votar..., o no vamos a dar apoyo a la propuesta de la CUP; una moción que ni especifica ni concreta, y que, sobre todo, no habla con propiedad sobre lo que representa la formación profesional en Cataluña.

Nuestro grupo parlamentario participó en la ponencia de la Ley 10/2015, que se aprobó hace escasamente un año y medio y que no está todavía reglamentada en su totalidad ni están constituidos los órganos a los que se insta en esa ley. Y en esta propuesta de resolución ya estamos intentando desobedecerla. La formación profesional en Cataluña no se merece ese tratamiento tan trivial; la formación profesional en Cataluña merece ser tratada con seriedad y elevarla a la categoría de calidad que ostentan otras opciones formativas y educativas, teniendo en cuenta sobre todo los números que tenemos en desempleo juvenil y la demanda constante de las empresas de personal técnico de grado medio y de grado superior.

En línea con el enfoque europeo, en la formación profesional no debemos negar, o no deberíamos negar, la participación de las empresas en la gestión y el diseño de los programas de FP, sobre todo en la formación profesional dual o la formación continua. Es más: consideramos que deben estar presentes y que debe ser entendida como mecanismo de dotación de prestigio y de dar valor al talento desarrollado por los estudiantes en esta etapa educativa garantizándolo. Por otro lado, la igualdad de oportunidades para su acceso.

Por todo esto, y buscando siempre la máxima eficiencia, vamos a mantener lo que en definitiva veníamos diciendo, lo que dijimos hace dos días, que es apoyar que Presidencia, como un órgano transversal del Govern, sea el órgano que coordine los departamentos de Ensenyament, en lo que se refiere a la formación inicial, y el Departamento de Empresa i Coneixement, referente a la formación continua y ocupacional, con la formación dual como nexo de unión natural entre estos dos departamentos.

Pedirle a la CUP que nos limitemos a las actuaciones respetando siempre las competencias que tenemos por lo que se refiere al punto donde se tratan las acreditaciones de la experiencia laboral, porque, si no, resultan propuestas vacías, al final.

Y, en cuanto a los demás puntos, no daremos apoyo; nos abstendremos en algunos casos por falta de concreción y de rigor en la concreción de los mismos.

Gracias.

El president

Sí, ara és el torn del Grup Parlamentari Socialista, i té la paraula la diputada Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bé; gràcies, president. Bé, doncs, celebrem aquesta proposta sobre l'FP de la CUP, si bé sí que pensem que queda potser una mica superada per una moció que ja vam aprovar fa uns mesos sobre el desplegament de la Llei de l'FP, precisament amb l'objectiu d'impulsar-ne el desplegament amb diàleg, consens amb els diferents agents socials, amb transparència i sobretot amb determinació i convenciment, que vol dir també acompanyament pressupostari.

Per ara no hem acabat de veure tot el compromís que caldria del Govern en això. Però en tot cas, doncs, també som conscients que s'han aprovat algunes esmenes que hem defensat. I, per tant, estarem pendents que es puguin complir si s'aprova aquest pressupost.

Dit això, la llei que vam votar a favor, la Llei de formació i qualificació professionals, parlava de la unificació del sistema, ara dispers en diversos departaments, sota un únic departament. Nosaltres coneixem perfectament la demanda de determinats col·lectius per mantenir aquesta dependència funcional d'Ensenyament, i s'ha de dir que en el moment d'aquell debat el PSC també defensàvem que la dependència funcional fos del Departament d'Ensenyament. Però més endavant, i després de treballar-ho, com deia la Ramona, en la llei, el que creiem de debò que és important és superar sobretot la dicotomia tradicional entre Ensenyament i Treball, i garantir una estructura forta perquè hi hagi una integració real, la veritable integració als sistemes actuals de la formació professional.

I en aquests moments el que ens preocupa és que aquesta agència, que considerem feble, perquè cada govern podria canviar-ne l'adscripció, no buida de competències cap departament, tampoc les integra. I això ens sembla que és una estructura insuficient almenys fins que no coneguem quins recursos materials i humans hi ha per garantir aquesta integració desitjada. I com que..., deia, el que pensem que convé és un govern únic de l'FP que faci efectiva la integració real entre l'FP inicial, l'FP per a l'ocupació, que superi aquesta descoordinació tradicional entre departaments i que n'integri les competències amb la dotació necessària. I, per tant, treballarem per això. I en aquest sentit, doncs, ens abstindrem dels dos primers punts, tot i que pensem que és lògic que el centre de gravetat de l'FP continuï dependent d'Ensenyament i pensem que tampoc seria el principal problema, aquest, el de l'FP.

Sobre validació i acreditació de competències, per nosaltres el que és important és que es garanteixi una prestació regular, estable i sobretot gratuïta del servei d'avaluació i acreditació de competències professionals, respectant les garanties d'accés de tots els treballadors a la formació; assegurar que la validació acadèmica, que depèn de la Generalitat, se centri també sobre els centres públics d'FP –i això ja ho hem aprovat aquí en una moció–, i reconèixer que la dedicació que ha de dur a terme el personal dels centres per acreditar competències laborals o validació de títols sigui en condicions de qualitat, i això vol dir que s'habiliti una partida específica a tal efecte, perquè fins ara molt professorat que feia aquesta tasca ho feia, diguem-ne, *por amor al arte*, no?, i no tenia recompensades les hores que hi podia dedicar.

Per tant, votarem a favor dels punts 3 i 4, i ens abstindrem en el 5 i el 6.

Val a dir també que hem trobat a faltar moltes coses importants, com l'estatut de l'aprenent, que reguli les relacions entre l'aprenent i l'empresa, que eviti abusos en la relació laboral; regular la figura del tutor de centre i de l'empresa, perquè cada alumne, doncs..., perquè es pugui garantir aquest acompanyament.

No oblidem tampoc la necessitat d'ampliar l'oferta pública de graus, garantint-ne la gratuïtat, i millorar sobretot la taxa de graduació, i sobretot d'un mapa de necessitats formatives i de qualificació i de l'oferta, que fa temps que necessitem. I evidentment el Pla de formació permanent del professorat, que això sembla que comença a fer el seu camí, i, per tant, esperem i estarem pendents que això es vagi complint.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Tal com ha dit la diputada Barrufet, el grup en el que estava inscrit la legislatura passada, que no és el mateix que ara, no va donar suport a la Llei de formació professional. Però justament un dels motius pels que el nostre grup no hi va donar suport és perquè no es va acabar de tancar allò que en podríem dir «la formació al llarg de la vida», que implicava anar molt més enllà del que és la part educativa que imparteixen els centres docents de formació professional.

Crec que la proposta de resolució, a la nostra manera d'entendre, té un petit problema conceptual, que és identificar la formació professional escolar amb el sistema de formació professional. La llei parla del sistema. El sistema no és només la part educativa; el sistema també és la part de planificació d'elements clau per a la producció i l'economia de determinats sectors territorials, que òbviament aquests sectors difícilment po-

den ser desenvolupats, entesos, des de l'òptica, des de la perspectiva educativa que comparteixen els centres de formació professional.

Per tant, és obvi que nosaltres compartim que el centre de gravetat de tot el mecanisme educatiu sobre l'FP ha d'anar en els centres públics de formació professional, i compartim també absolutament que qui ha de controlar i vetllar per tot el sistema ha de ser un organisme estrictament públic. Però no podem donar l'exclusivitat a que determinats aspectes es facin des de l'òptica privada, en tant que estem educant i preparant un alumnat que anirà en el món de l'economia privada i que, per tant, d'alguna manera això ha de quedar reflectit tant en les seves pràctiques com en el seu funcionament.

Per tant, en global tenim llums i ombres. Votarem a favor alguns punts, i d'altres ens hi abstindrem, perquè coincidim en part i en d'altres no. En concret, ens sembla correcte el punt 1, que no es desplaci el centre de gravetat. Cert, el centre de gravetat és el que tenim més estructurat en el país amb relació a la formació professional, que són els nostres centres públics.

En el punt 2 ens abstindrem, perquè entenem que no és important l'adscripció de l'agència, sinó que l'important és que sigui una agència pública i que tingui independència i participació a l'hora de definir la seva planificació i el seu govern. I ens sembla que això és la clau del desplegament que falta per fer, no està en el lloc on s'adscriu.

El tercer punt: ens sembla correcte que l'acreditació ha d'anar lligada a l'FP que s'imparteixi als centres educatius, entenent per «anar lligat» que ha de ser també el centre de gravetat.

El quart ens sembla correcte i també el votarem a favor.

El cinquè –ja s'ha dit– és massa excloent; és a dir, estem a favor de que siguin de caràcter gratuït, els serveis promoguts i sostinguts amb fons públics. El que passa, que és tan excloent que si s'aproves es deixarien de fer tots els cursos de formació ocupacional que es fan en aquests moments en municipis o que es fan a través de sindicats, la qual cosa no seria positiu per al sistema, sinó que deixaria coixa una pota del sistema.

I al punt 6, òbviament, entendra que ens abstindrem, perquè el que faci el seu grup parlamentari en la tramitació corresponent, doncs, vostès ho decidiran; no serem pas nosaltres qui ho votem a favor.

Per tant, en aquest sentit demanem votació separada dels punts 2, 5 i 6, per nosaltres, que es poden votar conjuntament.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Fernando Sánchez.

Fernando Sánchez Costa

Moltes gràcies, president. Doncs, en primer lloc, encara que ho ha fet el president, també saludar la nova lletrada de la comissió i desitjar-li bona feina.

És una moció interessant, la veritat, que ens permet allò que hem dit algun cop, que és anar més enllà d'aquells debats concrets, que són importants, doncs, d'aquest municipi, d'aquest altre, per poder pensar una mica sobre el sistema educatiu en el seu conjunt.

I em sembla que aquí es plantegen dos grans debats, i que els dos són interessants: un està més superat, que és el debat de la titularitat del sistema educatiu, no?, que la CUP, doncs, segueix fent bandera de la titularitat exclusiva pública, i un debat potser més interessant, que és el de l'adscripció i l'enfocament de la formació professional.

Sobre la titularitat del sistema educatiu, que són dels punts 3 al 5, nosaltres ho tenim clar, no? Som ferm partidaris del model mixt, perquè és un model de consens. És un model que respon també a la realitat plural del nostre territori, de la seva societat civil, de les voluntats diverses de la seva gent i de les famílies, no? I, per tant, ho tenim clar i votarem en contra d'aquests punts.

Més potser interessant és el tema de la inscripció de l'organigrama del Govern de l'FP. Jo recordo que en l'anterior legislatura vam tenir un debat sobre l'agència de qualitat universitària, l'AQU. I la persona que..., no, no té res a veure amb aquest..., però la persona que representava el PSC en aquells moments allà va dir: «És que aquí el que hauríem de fer en realitat és que l'agència de qualitat universitària fos una agència de qualitat de la formació superior i avalués tant la universitat com l'FP superior, perquè

aquesta seria la manera de prestigiar certament l'FP superior.» Però, clar, ens va dir: «Ara, el Departament d'Ensenyament a això s'hi negarà rotundament.» I llavors hi havia la consellera Rigau, que era molt poderosa, i efectivament ho va mantenir del tot sota la seva tutela, no? Però és una reflexió interessant.

És a dir, nosaltres som partidaris –i el nostre grup, doncs, ho hem pensat sobre el que diu aquí, no?– de que l'FP bàsica i inicial i mitjana estigui lligada a Ensenyament i l'FP superior estigui lligada més aviat al món de la universitat, al departament que porta universitats, per prestigiar precisament aquesta formació professional. I per això, com aquest text no recull aquesta articulació, que jo sé que és complexa, ens abstindrem en el punt 1 i en el punt 2, i votarem en contra de la resta.

Moltes gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Sánchez. Per posicionar-se respecte a les esmenes presentades, té la paraula el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, el nostre grup no ha acceptat les esmenes proposades per Junts pel Sí, tot i saber que això òbviament minvava considerablement les possibilitats d'èxit d'aprovació d'aquesta proposta de resolució. Però així ho ha considerat el nostre grup polític, de fer valer una posició política amb relació a aquest tema. I, per tant, hem decidit no entrar en el concret de les esmenes.

Tanmateix, i abans de cloure el meu comentari respecte a algunes de les qüestions que han estat plantejades, vull agrair sincerament als grups, doncs, el debat que ha propiciat aquesta proposta de resolució, el debat en què han participat activament. Agraeixo en nom del nostre grup, doncs, aquells apartats en la nostra proposta de resolució que seran motiu de suport per part d'alguns dels altres grups.

I sincerament també agraeixo les crítiques; les crítiques, les mancances que vostès han observat en la nostra proposta, moltes d'elles raonables, i que, per tant, sens dubte ens permeten també millorar en el nostre propi abordatge d'aquesta temàtica. I també rescatar que, efectivament, han sortit en el decurs del debat algunes idees interessants sobre les quals val la pena que seguim treballant.

Mirin, i molt breument, no sé si el meu temps s'ha excedit ja. Encara no? *(Pausa.)* D'acord. Doncs, per entrar en matèria només sobre alguns dels aspectes que han estat motiu de debat. Efectivament, el concepte de governança és un dels conceptes que està en discussió en el rerefons d'aquest debat. Cal no oblidar que el concepte de governança és un concepte que apareix des de les teories liberals, des del punt de vista d'aquesta idea del govern, no?, en què és l'estat, és l'administració pública qui governa conjuntament amb la resta d'agents socials, amb la resta d'actors socials, incloses les empreses, etcètera.

Nosaltres, que podem compartir una determinada idea de governança pel que fa, per exemple, a determinats processos de participació, no?, a la construcció de processos participatius de la societat, etcètera, en certs nivells de l'exercici del Govern en el pla local, com saben, no compartim aquest criteri de governança quan del que es tracta és de parlar de la gestió dels serveis bàsics, dels serveis públics bàsics –l'educació, la salut, etcètera. Per tant, efectivament, discutim, no?, entrem en polèmica pel que fa a la idea de governança subjacent a aquesta proposta.

Efectivament, reconeixem la intenció, eh?, del que ha plantejat Junts pel Sí pel que fa als intents des de l'agència de regular, d'ordenar, d'harmonitzar la formació professional. El que passa és que el que no compartim és el model, diguéssim, el model amb què vostès defensen fer-ho.

Nosaltres pensem –i amb això acabo– que efectivament cal un sistema públic –de titularitat pública–, universal, gratuït, que depengui del Departament d'Ensenyament, perquè estem parlant, efectivament, de tot aquell alumnat que no seguirà la via universitària, però que volem que tingui una alta qualificació per poder-se incorporar no de forma precària, sinó altament qualificada, en el mercat de treball. I, òbviament, és des d'aquest sistema públic que podrem regular la formació dual que ens portarà, òbviament, a la col·laboració amb les empreses, etcètera.

Òbviament, col·laborar amb altres actors: els ajuntaments. Efectivament, hauríem de tenir en compte que els ajuntaments tradicionalment han estat uns actors fonamentals

en la formació professional, la formació continuada, i tenim en aquest país alguns ajuntaments que són capdavanters i han marcat model i pauta. Per tant, en aquest sentit, sí, col·laborar en la governança amb altres instàncies públiques, també.

I, per tant, aquest és, diguéssim, l'argumentari bàsic pel qual nosaltres mantenim la proposta de resolució. I també, en tot cas, demanem votació punt per punt.

Gràcies, president.

El president

Molt bé.

Tal com ha anat el debat, em sembla que el més oportú és votar punt per punt. Per tant, farem sis votacions. D'acord? *(Pausa.)*

Passem, doncs, a votar el primer punt.

Vots a favor?

Dos vots a favor, de Catalunya Sí que es Pot i la CUP.

Vots en contra?

Catorze –ho dic bé?–, corresponents a Junts pel Sí i Ciutadans.

Abstencions?

Quatre, corresponents al Grup Parlamentari Socialista i Partit Popular.

Per tant, queda rebutjat aquest punt.

Passem a votar el segon punt.

Vots a favor?

Un vot, de la CUP.

Vots en contra?

Deu, corresponents a Junts pel Sí.

Abstencions?

La resta de grups parlamentaris.

Per tant, queda rebutjat també el punt 2.

Punt número 3.

Vots a favor?

Grup Parlamentari Socialista, Catalunya Sí que es Pot i la CUP; 4 vots.

Vots en contra?

Dotze, corresponents a Junts pel Sí i Partit Popular.

Abstencions?

Quatre, de Ciutadans.

Queda rebutjat aquest punt, també.

Votació del punt número 4.

Vots a favor?

Quatre, corresponents al Grup Parlamentari Socialista, Catalunya Sí que es Pot i la CUP.

Vots en contra?

Deu, de Junts pel Sí. *(Veus de fons.)* Ah, perdó, i el PP també en contra. Per tant, 12 en contra.

I abstencions?

Quatre, de Ciutadans.

Queda rebutjat aquest punt.

Votem el punt número 5.

Vots a favor?

Candidatura d'Unitat Popular, 1 vot.

Vots en contra?

Setze, corresponents a Junts pel Sí, Ciutadans i Partit Popular.

Abstencions?

Tres, corresponents al Grup Socialista i Catalunya Sí que es Pot. *(Veus de fons.)* No, 3: un, dos, tres.

Si no m'equivoco, ens falta el punt número 6. Punt número 6.

Vots a favor?

Un vot, de la CUP.

Vots en contra?

Dotze, corresponents a Junts pel Sí i Partit Popular.

Abstencions?

Set, corresponents a Ciutadans, Grup Socialista i Catalunya Sí que es Pot.
Per tant, també queda rebutjat aquest sisè punt d'aquesta primera proposta de resolució.

Propostes de resolució acumulades relatives a la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch i per a l'Escola Paco Candel, de l'Hospitalet de Llobregat

250-00417/11 i 250-00418/11

Si els sembla i no hi tenen cap inconvenient cap grup parlamentari, podríem fer el debat dels punts 2 i 3 conjuntament i, en tot cas, fer les votacions separades. No hi ha cap inconvenient? (*Pausa.*)

Doncs, molt bé, passem al debat de les propostes de resolució 2 i 3, que són: punt número 2, Proposta de resolució sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Ernest Lluch, de l'Hospitalet de Llobregat, i punt número 3, Proposta de resolució sobre la construcció d'un edifici per a l'Escola Paco Candel, també de l'Hospitalet de Llobregat, ambdues propostes de resolució presentades pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

En aquestes dues propostes de resolució ha presentat esmenes Junts pel Sí, però han arribat a la Mesa unes propostes de transacció, tant en el punt número 2 com en el punt número 3. Per a la defensa de les propostes de resolució, té la paraula la diputada María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Presidente, quería también pedir el cambio de orden de los puntos del día para ver si puede substanciarse después de esta propuesta el punto 9, porque hay personas que nos acompañan para el debate que tienen que marcharse.

El president

Lo decidimos luego.

María José García Cuevas

¿Sí? ¿Luego? Vale.

Muy bien; gracias, presidente. Bien, estas dos propuestas de resolución, una sobre la Escola Ernest Lluch y otra sobre la Escola Paco Candel, de Hospitalet de Llobregat... Son dos centros educativos que se pusieron en marcha el curso 2011-12, ambos en barracones y ambos con el compromiso por parte de la Generalitat de solucionar cuanto antes esta situación.

Como siempre hemos dicho, ubicar un colegio en barracones no es que sea algo bueno ni malo, lo que sí es una solución excepcional y transitoria, y como tal es como creemos que debe enfocarse desde la Generalitat. Lo que no nos parece correcto es que hayan pasado todos estos años sin que se haya dado respuesta a estos alumnos, a estas familias. La comunidad educativa de Hospitalet de Llobregat está muy movilizada y se encuentra pues en una situación de desilusión y de frustración respecto de la Generalitat, porque ve que han ido pasando los cursos y no se ha solucionado su problema.

En el caso concreto de la Ernest Lluch, ya se cedió el terreno por parte del Ayuntamiento de Hospitalet de Llobregat. En el Pleno, me parece, de marzo pasado se aprobó el dictamen para cambiar el uso del suelo. Ha habido una serie de propuestas, de resoluciones, mociones, resoluciones parlamentarias aprobadas apoyando este proyecto y que este centro educativo, este equipamiento se construya y se ponga en marcha. Pero, bueno, parece que el tema no avanza.

El caso de la Escola Paco Candel es todavía peor, porque, bueno, no ha tenido el mismo recorrido parlamentario, el suelo está por ceder, con lo cual el tema está todavía más en precario, podemos decir.

Nosotros..., si le parece, presidente, ya me voy a posicionar también respecto de las enmiendas; hago una sola intervención, así no es necesario intervenir dos veces. Nosotros lo que pedíamos en estas propuestas de resolución, bueno, pues es recoger la demanda de la comunidad educativa que se nos ha trasladado desde nuestros concejales, nuestros representantes en el territorio –que aprovecho también para saludarlos, que

nos acompañan–, así como personas de la comunidad educativa. Y pedíamos pues que por fin se fije un calendario de construcción de estos dos equipamientos, que se ceda el terreno del ayuntamiento a la Generalitat, que la Generalitat los acepte, que se ponga en marcha la construcción. Nosotros queríamos poner una fecha para siempre tener un objetivo que nos pueda..., pues poder exigir un cumplimiento de plazos. Pedíamos que la Ernest Lluch se ponga en marcha el curso 17-18, que la Paco Candel también se pusiera en marcha para el curso 17-18, y que se incluya en los presupuestos la partida correspondiente para que esto pueda llevarse a cabo.

Pero, bueno, esta propuesta de resolución se presentó en mayo, me parece que las dos son de..., no, perdón, 27 de abril del 2016. Y, bueno, por el tiempo que ha pasado pues los acontecimientos también hay que tenerlos en cuenta.

En relación con la enmienda de Junts pel Sí, la enmienda tal y como estaba presentada no la podíamos aprobar, pero sí que hemos llegado a una transacción para recoger lo que fue un acuerdo entre la Generalitat y el Ayuntamiento de Hospitalet del 21 de septiembre del 16. La *consellera* visitó el municipio y llegaron a un acuerdo. Acordaron iniciar los trabajos de redacción de un convenio de colaboración para, bueno, poner todo esto en marcha y que por fin estos equipamientos se puedan construir.

Creo que todos los grupos tienen ya la transacción a la que se ha llegado, que básicamente las dos transacciones son muy parecidas, y lo que dicen es que se cumplan todas las resoluciones parlamentarias que ya están aprobadas, como no podía ser de otra manera, y que se firme el protocolo destinado a desarrollar el convenio entre el ayuntamiento y la Generalitat, tal y como se acordó en la reunión bilateral del 21 de septiembre pasado. Nosotros creemos que merece la pena que estos acuerdos de septiembre queden recogidos en una resolución parlamentaria. También creemos que merece la pena respaldar desde el Parlament el acuerdo ayuntamiento-*departament*, porque es un apoyo más a la comunidad educativa, que así va a poder exigir con más fuerza, si cabe, su cumplimiento a las dos partes.

A nosotros nos hubiera gustado incluir el que la Ernest Lluch comenzara en el nuevo equipamiento el curso 18-19 y la Paco Candel para el 19-20, porque entendemos que están en momentos diferentes. Pero esta última parte pues no ha sido posible transaccionarla con el grupo que apoya al Gobierno. Nos preocupa que la Paco Candel quede un poco en el aire, pero vamos a dar un voto de confianza a este convenio.

Lo que sí quiero decir para acabar es que desde el Partido Popular, tanto a nivel territorial como desde aquí, desde el Parlamento, estaremos vigilantes para que se cumplan los pactos y los pasos que se han acordado, lo que vamos a votar hoy. Y que si es necesario, porque este tema no avanza, pues nos veremos obligados a iniciar –y así lo haremos– nuevas acciones parlamentarias o municipales en las que pediremos con toda la contundencia y pidiendo todo el apoyo de la oposición..., para que por fin se dé respuesta, que es lo importante, a estos alumnos que llevan estos cursos en barracones.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputada. Per no sé si defensar les esmenes o explicar les transaccionals a les que s'ha arribat, té la paraula la diputada Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. I una salutació als hospitalencs que ens acompanyen avui també. Efectivament, aquestes dues propostes de resolució i les esmenes, de fet, estan caducades, perquè el que demanen, o el que demanaven, doncs, ja està, ja està fet. Estan superades pels esdeveniments, pels acords que ja s'estaven gestant el mes d'abril i maig de l'any passat entre el Govern de la Generalitat i l'Ajuntament de l'Hospitalet.

Ja s'hi ha fet referència, i en la proposta de transacció que vam presentar al Grup Parlamentari Popular i també a la que finalment hem arribat es fa referència a aquesta reunió bilateral entre la consellera i l'ajuntament de finals de setembre passat per fer el tancament formal dels acords sobre diverses qüestions clau en matèria educativa a la ciutat de l'Hospitalet que duïen mesos treballant-se tècnicament entre la regidoria i el Departament d'Ensenyament.

El que fixa la transacció és que es doni compliment a les resolucions que vam adoptar per unanimitat en aquesta mateixa comissió en el cas de l'Escola Ernest Lluch, i fa

referència a la signatura del protocol que el Govern signi..., procedeixi a signar el protocol amb l'Ajuntament de l'Hospitalet i a publicar la licitació del projecte. Publicar, perquè l'encàrrec formal ja l'ha fet el Departament d'Ensenyament a Infraestructures de Catalunya. L'únic que falta és que es publiqui aquesta licitació del projecte de construcció de l'edifici definitiu de l'Escola Ernest Lluch de Collblanc.

I, pel que fa a l'Escola Paco Candel, forma part també de l'acord entre l'Ajuntament de l'Hospitalet i el Departament d'Ensenyament. I en aquest cas el que hi ha és un compromís per a l'any 2017, és a dir, per a enguany perquè s'inclogui el primer acord de govern d'enguany. Per tant, aquesta és una qüestió que no queda en absolut en l'aire, perquè estarà assegurada per dos mitjans: per un mitjà, per un protocol signat entre l'Ajuntament de l'Hospitalet i el Departament d'Ensenyament, i, per altra banda, per un acord de govern amb atribució pressupostària darrere. Vull dir, no és que quedi en l'aire, sinó que està reforçat per dos acords institucionals.

Per tant, aquestes propostes de resolució, arribats a aquest punt, no eren necessàries, però és bo, doncs, que, posats a aprovar, ho fem en la línia dels acords a què s'ha arribat institucionalment entre les dues institucions que podien arribar a aquests acords, que són l'Ajuntament de l'Hospitalet i el Departament d'Ensenyament.

Celebrem que hàgim pogut arribar a aquesta transacció no només a dues bandes, sinó a tres. I per no esgotar la paciència del president tanco aquí la meva intervenció.

Moltes gràcies.

El president

L'hi agraeixo, senyora Simó. Per fixar la posició dels grups, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Ciutadans. (*Veus de fons.*) Fem-ho per ordre –fem-ho per ordre. Sí, de major a menor, eh? Senyora Sonia Sierra...

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Jo me n'alegro, que s'hagi arribat a un acord entre diferents grups polítics.

Jo he estat mirant les dates i en aquest cas tenim alumnes, un cop més, que començaran i acabaran la seva educació primària en barracons, sense haver conegut el que són unes instal·lacions una mica més dignes. Ja s'ha comentat i hi ha propostes de resolució ja aprovades en aquesta línia; el meu mateix partit també n'havia presentat. Però, a banda d'això, recordo que el Govern té un mandat democràtic d'aquest Parlament, que és acabar amb tots els barracons en el termini de quatre anys, que va ser una moció que va presentar al Ple Ciutadans i que va tenir el suport de tota l'oposició, per no estar en cada Comissió d'Ensenyament veient casos concrets de barracons. El que s'ha de fer és acabar ja amb aquesta xacra i que es quedin només els que són absolutament imprescindibles, però no els més de mil –mil catorze– que tenim.

Bé, acabo la meva intervenció no sense abans agrair la presència de la comunitat educativa i dels membres de l'Ajuntament de l'Hospitalet.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada Sierra. Pel Grup Parlamentari Socialista, que, a més, també és signant de la transaccional, té la paraula el diputat David Pérez.

David Pérez Ibáñez

Moltíssimes gràcies, president. Efectivament, també, en primer lloc, fer un agraïment als representants de l'Hospitalet. Tenim els regidors, el Francisco Javier Martín i l'amic Pere Alonso, que avui ens visiten. I un agraïment també a la gent, als pares i mares del Paco Candel i de l'Ernest Lluch; en aquest cas, del Paco Candel, el Cristian, el Robert i l'amic Raül.

I, efectivament, també voldria agrair la predisposició que han tingut tant la representant de Junts pel Sí, l'Anna Simó, com la representant del PP, la María José García Cuevas, en arribar a aquesta transacció a tres bandes, que permet que es pugui aprovar d'una manera contundent.

Però no vull deixar passar de dir que, efectivament, d'això ja fa molt de temps que en parlem. En aquesta comissió fa un any que pràcticament vam aprovar una resolució que demanava el que ja s'hauria hagut de fer, eh? Tant a l'Ernest Lluch com al Paco

Candel, efectivament, fa molt de temps que estan en barracons. Efectivament, també l'Ajuntament té una cessió feta, un projecte de cessió feta..., falta un tràmit de cinc anys per al Paco Candel. I sí que és veritat que en aquest tema ja anem tard.

En qualsevol cas, sí que confiem en el Govern de la Generalitat i en el Govern de l'Ajuntament de l'Hospitalet; estan a punt de signar aquest mes, les properes setmanes, aquest protocol que servirà per fixar, diguem-ne, les bases de quin serà el conveni de col·laboració entre la Generalitat i l'ajuntament per a totes les qüestions que s'han de fer en matèria educativa.

I voldria dir, i aprofitant que estem en aquest punt, explicar que, malgrat això del Paco Candel i de l'Ernest Lluch, que hauria de constar, diguem-ne, en l'informe i en el conveni que s'hauria de signar entre les dues institucions, segueixen pendents encara per tirar endavant les construccions de primària que estaven previstes i aprovades en el pla d'urgència –Milagros Consarnau, Frederic Mistral, Bernat Metge, Busquets i Punset i Joaquim Ruyra–, i que també resten pendents les mancances del Pablo Neruda i del Charlie Rivel.

Agafant el guant del que deia la diputada del Partit Popular, estic convençut que trobarem elements de concòrdia entre tots els grups parlamentaris perquè tots aquests punts es puguin tirar endavant, donat que les necessitats educatives de la ciutat de l'Hospitalet són clarament necessàries i són clarament millorables.

I un últim agraïment –president, ja acabo– també a la comunitat educativa, a la gent que està als equips del centre, que estan en unes condicions claríssimament millorables, tirant endavant uns projectes educatius que personalment –i els hem visitat–..., fa goig la feina que fan en aquestes condicions claríssimament millorables.

En definitiva, votarem a favor de les dues esmenes i de la transacció de les que hem presentat.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor Pérez. Pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, té la paraula el diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Agraïm al Partit Popular que hagi presentat aquesta proposta de resolució una vegada més. Nosaltres... Amb «una vegada més» em refereixo a les escoles que reiteradament en parlem, perquè són dèficits que es van acumulant al llarg dels anys, i quan no és una és l'altra, que ho va presentant.

En qualsevol cas, dir-li que sort que hem fet una transacció, perquè, com a mínim, nosaltres havíem presentat una esmena als pressupostos perquè es construïssin aquestes escoles i no es va aprovar. Per tant, si arribem a aprovar la proposta de resolució tal com estava, potser hauríem aprovat fum, com tantes vegades passa en aquesta comissió.

En qualsevol cas, per tant, la transacció és un compromís en ferm per començar a portar a terme accions molt específiques –el projecte constructiu n'és una–, i, per tant, desencalla o entenem que desencallarà en certa manera aquestes dues demandes que es feien des de l'Hospitalet. I, per tant, evidentment, hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Per part de la CUP, el diputat Carles Riera té la paraula.

Carles Riera Albert

Sí; bé, saben ja vostès, perquè ho hem dit reiteradament, que nosaltres no estem gens d'acord amb que es planifiqui i es governi a cop de PR, no? Ens sembla que no és un bon sistema per detectar necessitats ni per planificar les polítiques públiques, ni per gestionar-les.

Tanmateix, és cert que si determinades problemàtiques arriben continuadament al Parlament per aquesta via, que considerem que no és la més eficient, és perquè quelcom també falla en el terreny de la detecció de necessitats i de la planificació, doncs, de les polítiques públiques, i quelcom falla també pel que fa a la seva execució. Per tant, de la mateixa manera que no ens agrada aquest sistema, diguéssim, de planificar a cop de PR, també hem de posar de manifest que quan una PR arriba és perquè al darrere hi ha una

realitat i una problemàtica evident, que posa de manifest, que és el símptoma de que el sistema de gestió, des del punt de vista del Govern, de planificació, detecció i gestió i execució, doncs, té les seves mancances.

Dit això, quan arriben, òbviament, ens hi hem de posicionar. En aquest cas els nostres interlocutors en la comunitat educativa ens confirmen que, efectivament, es tracta d'una proposta raonada i raonable. Celebrem, a més, doncs, que la transacció en faciliti la viabilitat. I, per tant, hi donarem suport.

Gràcies, president.

El president

Gràcies a vostè, senyor Riera.

Interpreto, de les intervencions dels diversos portaveus, que es pot aprovar per unanimitat i, per tant, no cal sotmetre-ho a votació. *Sí?(Pausa.) S'interpreta bé? (Pausa.)*

Doncs, queden aprovades per unanimitat de tots els grups parlamentaris aquestes dues propostes de resolució, donat que formalment hem fet dues votacions.

Moltes gràcies.

Els hi voldria proposar una modificació de l'ordre del dia per passar a continuació a debatre el darrer punt, el punt novè, en atenció a algunes de les persones que ens acompanyen, que són de punts geogràfics una mica allunyats d'aquest Parlament de Catalunya. Per tant, perquè poguessin tornar a casa seva a una hora relativament prudent, més que la nostra. Hi ha cap inconvenient? *(Pausa.)* No?

Proposta de resolució sobre la jornada compactada als centres educatius

250-00481/11

Doncs, passem a debatre el novè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la jornada compactada als centres educatius, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula, per a la seva defensa, la diputada María José García.

María José García Cuevas

Muchas gracias, presidente. Y gracias a los compañeros diputados por aceptar este cambio de orden del día.

Para comenzar, lo que quiero es dar la bienvenida a los representantes sindicales que nos acompañan y sobre todo a las familias, que son las verdaderas protagonistas de esta iniciativa, esta propuesta de resolución. Y especialmente a Rafael, que aquí, con unos cuantos meses, pues ya está en el Parlament iniciándose en la defensa de la libertad y del derecho de sus padres a decidir lo que le conviene.

Bien, el núcleo de esta propuesta de resolución es defender y romper una lanza a favor de la libertad de las familias y de la autonomía de centro, principios recogidos en la LEC, avalados por todos los grupos parlamentarios y que querríamos que hoy pues se vieran reforzados, porque el objetivo de todo esto no es otro sino pensar y buscar el bien y lo mejor para el niño.

Esta propuesta de resolución va de la jornada compactada; ya saben que se aplica en algunos centros de secundaria. Nosotros proponíamos aquí que se amplíe a los centros de primaria, pero no a todos; no es que se imponga ni se obligue a los centros de primaria a cambiar su horario, sino que de manera optativa a aquellos donde haya un apoyo mayoritario por parte de la comunidad educativa de profesores y de padres, pensando como siempre en el bien de los niños y quedando, por supuesto, a salvo cualquier problema de exclusión o desigualdad que pudiera generarse, pues se les permitiera seguir adelante. Porque lo cierto es que durante este último curso no se ha aprobado que ningún centro tenga la jornada compactada. A los centros de primaria que lo han pedido no se les ha concedido a ninguno. Sabemos que hay un proyecto piloto; no se sabe muy bien cuál es el resultado de ese proyecto piloto, pero sí que sabemos que el departamento creó en el curso 12-13 grupos de trabajo sobre estos proyectos que estaban en marcha. Y las conclusiones pues eran que en general el absentismo disminuye, mejora la convivencia escolar y la comunidad afectada lo valoraba positivamente. De hecho, no ha habido un solo caso de centro educativo que haya pedido la jornada compactada y luego haya pedido volver al horario anterior.

Es importante decir que la jornada compactada no significa hacer menos horas de clase, ni que los profesores trabajen menos; se trata de hacer una reordenación horaria de las actividades lectivas en base a unos criterios que ahora les voy a explicar. Esta cuestión de la compactación del horario se inició como una defensa de los sindicatos, pero siempre se decía: «Es que las familias no están de acuerdo.» Pues sí, las familias están de acuerdo, porque, de hecho, recientemente se ha constituido una plataforma –las familias que nos acompañan–, la plataforma «Volem jornada contínua a Catalunya», que ya tiene más de veinticinco mil apoyos, es decir, no estamos hablando de nada minoritario. Pero en cualquier caso, como decimos, es una cuestión de defender la libertad.

Y me gustaría presentar la propuesta con los propios argumentos de esta plataforma. Como decimos, la jornada continua es simplemente una reorganización del horario escolar. Los niños no comerían a las tres ni a las cuatro, como se dice, sino que la jornada sería de nueve a dos. El centro permanecería obligatoriamente abierto hasta las seis, con los monitores de comedor. El comedor seguiría igual, pero en otro horario, a las dos. El comedor no desaparece, es posible que sea disminuido, lo cual también, eso, mejora la conciliación y también el impacto económico en las familias. Actualmente, lo cierto es que los comedores en primaria en muchos casos están masificados, los monitores no pueden atender a todos los niños. El tema de las becas comedor pues seguiría exactamente igual, porque dependen de la renta familiar, y en ningún caso creemos que el que un centro haga jornada compactada pues se deba tener en cuenta para no dar una beca comedor. Las actividades extraescolares empezarán a partir de las 16 y media. En cuanto a si hay más o menos rendimiento, pues en esto hay unos estudios de cronopsicología, que tienen en la propuesta de resolución, y se ha estudiado que, teniendo en cuenta el máximo rendimiento escolar o el rendimiento escolar cerebral de los niños de primaria, el máximo se produce..., es hasta las dos de la tarde. Entre las dos y las cuatro de la tarde hay como una especie de bajada del rendimiento, y vuelve a alcanzar un máximo hasta las seis de la tarde, con lo cual aprovecharíamos la mañana para el rendimiento académico, sobre todo las primeras horas de la mañana, para las materias que requieran un mayor esfuerzo intelectual; luego tendríamos esa parada a partir de las dos, donde los niños podrían descansar, podrían estar con sus padres, en sus casas, y el periodo para hacer deberes pues sería alrededor de las seis de la tarde, que, como decimos, es el momento donde vuelve a haber un máximo de rendimiento, y además llegaría en este momento sin la fatiga excesiva de haber salido del colegio a las cinco o cinco y media.

Los profesores no trabajan menos horas, trabajan las mismas horas, pero repartidas de otra manera. Las horas lectivas serían...

El president

Diputada...

María José García Cuevas

¿Sí?

El president

Se li ha acabat el temps, eh?

María José García Cuevas

Sí.

El president

Acabi, si us plau.

María José García Cuevas

Sí, presidente. Lo que pasa es que entendemos que es un tema importante y, en deferencia al interés que tienen las familias, pues querría poderlo explicar bien.

En definitiva...

El president

Tots ho són, d'importants.

María José García Cuevas

Entendemos... Sí, acabo, presidente. Déjeme decir que creemos que, voluntariamente, en los centros donde hubiera una mayoría, dos tercios de la comunidad educativa que participaran en la votación, y, de esos dos tercios, dos tercios lo apoyaran, se les debería conceder la jornada compactada, porque permite mejor la conciliación familiar, porque los niños tienen más tiempo para el juego, para actividades extraescolares, para estar con su familia, la actividad académica se realiza en los momentos de mayor rendimiento, reduce el estrés, reduce el absentismo, disminuye los casos de *bullying*, hay un ahorro también económico de transporte y comedor escolar para las familias... Y, en definitiva, como decimos, se trata de no imponer nada a nadie, sino al revés: ampliar el marco de libertad en nuestro sistema educativo.

El president

Gràcies. Gràcies, diputada.

María José García Cuevas

Muchas gracias, presidente.

El president

A aquesta proposta de resolució s'ha presentat una esmena per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Per a la defensa d'aquesta, té la paraula el diputat Antoni Balasch.

Antoni Balasch i Parisi

Sí; moltes gràcies, president. Intentarem racionalitzar l'argumentació a aquesta proposta de resolució des d'un concepte, diríem, de..., per elevació. I quan vull dir «per elevació» em vull referir al concepte important de societat. Vagi per endavant la salutació, doncs, als sindicats que ens acompanyen i a les famílies que ens acompanyen, que, de ben segur, estan preocupats també per aquest tema.

I nosaltres el que volem fer aquí és aportar aquest enfocament global que fa temps que s'està treballant des del Parlament. I estem en un treball a partir d'una reforma horària que, tots plegats i de comú acord, estem fent, que volem que es converteixi en un camí, avalat amb criteris científics, per a la salut de les persones; per a la salut dels nens i nenes, especialment, que és el que ens fa ser aquí avui, en aquesta comissió; per a la millora del benestar; per a la millora de la conciliació familiar. I tot això, com deia, avalat per aquests criteris científics i també amb els informes pediàtrics i pedagògics corresponents, tenint en compte les corbes del rendiment; algunes, per cert, que no coincideixen amb alguna de què s'ha informat aquí ara, perquè, per exemple, hi ha informes pediàtrics que ja diuen ara molt a bastament que l'hora de dinar ha de ser entre les dotze i la una del migdia, per exemple, no?

Per tant, una reforma horària que volem consensuada, que volem implicada. I en aquest treball s'han fet, hi han hagut moltíssimes compareixences de sindicats, de la FAPAC, informes de la Fundació Bofill. I vagi dit per endavant que només hi ha hagut un únic sindicat que s'hi ha manifestat en contra. Per tant, hi pot haver un gran acord social en aquesta línia.

Per tant, nosaltres..., aprovar avui aquí aquesta proposta de resolució trencaria el moviment que s'està fent enfront..., en aquest camí d'aquesta reforma horària que pretén racionalitzar el ritme de vida i la conciliació familiar, com hem dit, i els hàbits saludables per als nens i per a totes les famílies. I que, per tant, en bona lògica, doncs, quan tinguem la reforma horària treballada i aprovada, podrem parlar després de quins són els millors processos d'adequació de les escoles i del món laboral amb aquests horaris. Però això vindrà, ha de venir després; si ho fem ara, ens equivoquem.

Per tant, nosaltres ens manifestem, en aquest sentit, en contra; tenint en compte, a més, que hi ha un pla pilot, un pla pilot a quatre anys, on participen escoles, centres d'educació especial, ZER, centres d'alta complexitat, que va del 2016 al 2020.

I per això hem presentat dues esmenes, o una esmena que afecta els dos punts presentats, que pretén, doncs, justament a partir dels treballs del Consell Assessor per a la Reforma Horària i la ponència conjunta, treballar-ho conjuntament aquí, al Parlament, tots junts, conjuntament, i fer-ho d'acord amb una realitat científica, com deia, i aprovada i contrastada. I el segon, també, presentar els informes ja d'aquesta avaluació que

s'està fent anualment per part de la inspecció d'aquests projectes pilot que fan cadascuna de les escoles.

I, per tant, nosaltres el que volem és tenir i fer un enfocament que, més enllà de la comoditat singular de cadascun dels àmbits territorials on hi ha cada escola, agafi el context global de la societat amb aquests paràmetres, com deia, molt científics, no? Per tant, més enllà de tot plegat, nosaltres votarem en contra per aquest concepte, diguem-ne, de major complexitat, del gran acord social que després haurà d'incardinar les diferents singularitats de les diferents escoles.

Gràcies, president.

El president

Gràcies a vostè, senyor Balasch. Ara, per fixar la posició dels grups parlamentaris, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat Martín Barra.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, señor presidente. En primer lugar, un saludo para los miembros de los sindicatos y de las familias que aquí nos acompañan.

La verdad es que es un tema que, sin duda, despierta gran interés, y hay que reconocer que a todas las edades, desde los más pequeños, que les va a condicionar su horario diario, incluso a los más mayores de la familia, que tendrán también que hacer ajustes para ir a buscarlos y a recogerlos a la escuela.

Cuando se presentó esta propuesta de resolución por el Partido Popular nosotros no presentamos enmiendas. No presentamos ninguna enmienda porque, tal y como estaba redactada, pues nos parecía totalmente aceptable por nuestro grupo. Decir –ya se ha comentado antes– que algunas enmiendas para cuando llegan a tramitarse ha pasado mucho tiempo. En este caso han pasado algo más de ocho meses, pero en este caso el tema sigue siendo de total actualidad, sin duda; no es como en otras ocasiones. Pero también es cierto –y ha sido comentado por el anterior diputado– que nos encontramos en este momento en el Parlament en la tramitación de una ley..., en la ponencia de una ley de reforma horaria, y que, de alguna forma, pues las dos cuestiones tocan el mismo tema.

Sin duda, nuestro grupo está de acuerdo con respetar la autonomía de centro. Lo que aquí se plantea, en esta propuesta de resolución, que sea una mayoría cualificada de la comunidad educativa la que, si solicita la jornada compactada..., se deba respetar esa solicitud, a nosotros nos parece totalmente aceptable. Pero, como digo, nos encontramos ahora mismo en esta tramitación del proyecto de ley. Se están recibiendo, ya lo han comentado... Ayer mismo en este Parlament teníamos una reunión de todos los grupos políticos, que asistimos la mayoría, que es prácticamente todos –bueno, por una excusa justificada–, con un gran abanico de entidades, de todas las entidades que están alrededor del entorno educativo –no solamente sindicatos, profesores, empresarios de escuelas, Fundación Bofill, federaciones de padres, etcétera–; un gran abanico de entidades, que todas pudieron expresar su posición; algunas más a favor, otras diferentes, no es la cuestión.

Ahora mismo estamos haciendo la unión de todas estas propuestas para intentar sacar un gran proyecto de ley. Y, de alguna manera, esta propuesta, ya digo..., aunque siendo un tema de, totalmente, actualidad y aun estando totalmente de acuerdo nuestro grupo, pues llega en un momento, digamos, que no ha tenido la suerte de caer en un buen momento en esta comisión. Nuestro grupo nos abstendremos. Manifiesto, e insisto, nuestra absoluta conformidad con el texto de la propuesta de resolución. Pero, por no interferir con los debates que se están llevando a cabo de una forma tan amplia en la ley, pues en este caso nos abstendremos.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, senyor Barra. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bé, moltes gràcies, president. Benvinguda, també, a la comunitat educativa, a les persones que ens acompanyen també de la plataforma.

Pensem, d'entrada, que és una proposta molt oportuna per part del Partit Popular. És una proposta que, en fi, és molt interessant, que, a més, es planteja un tema de total actualitat i que sí que estem convençuts que cal aprofundir en el marc de la ponència sobre la reforma horària. Perquè, com deia, no és un tema fàcil, de sí o no, sinó que és un tema complex, que pensem que té moltes implicacions que convé blindar o garantir.

Moltes, fins i tot, de les propostes de què parlava la diputada María José García Cuevas o que planteja la plataforma en els seus argumentaris, doncs, algunes les compartim. El que passa, que en aquests moments no les veiem garantides enlloc. I el Grup Socialista sí que pensem que una cosa és prioritària, d'aquesta reforma horària o de la implantació de jornades contínues o compactades; pensem que no ha de ser un element generador de més desigualtats.

I, en aquest sentit, sí que hem marcat unes línies vermelles molt clares, que jo crec que algunes persones del..., representants de la plataforma les coneixen, però sí que les voldria dir en veu alta, no?

Pensem que els horaris s'han de repensar amb criteris pedagògics i de salut dels infants, en primer lloc.

Pensem que, a més a més, s'ha de poder mantenir el servei de menjador. I ho dic perquè en molts llocs on en secundària s'han fet jornades compactades, immediatament, al cap de molt poc temps, s'ha hagut de fer un menjador social, perquè hi havia molts nens que havien quedat –o adolescents– al marge d'aquest servei i, per tant, també de les beques associades a aquest servei.

Pensem que és important que cap nen pugui quedar exclòs de lleure. I, per tant, en un context en què el lleure, en un context de reforma horària, doncs, podria ser un element novament generador de desigualtats, pensem que s'han d'habilitar partides per garantir precisament això, que no hi hagi una exclusió del lleure. I en aquests moments no veiem que el departament, o que el Govern, doncs, hagi destinat partides a tal efecte. I no volem que novament siguin els municipis o les entitats supramunicipals, que ja assumeixen moltes despeses de serveis –que no els correspondria pel fet que no en són les autoritats competents, però que ho fan–..., doncs, se'n tornin a fer responsables.

I també volem que no s'ampliïn les diferències ni entre centres públics d'un mateix municipi o barri o entre centres públics i concertats. I pensem que fins que tot això no estigui garantit, doncs, no podem fer decisions senzilles, no?

D'altra banda, tret d'alguna excepció, sobretot pel que fa a entorns rurals amb característiques molt específiques, doncs, no ens sembla bé que sigui el..., que cada centre apliqui un criteri diferenciat. I, per tant, no defensem el suposat dret a decidir de cada centre, sinó que ens sembla que ha d'haver-hi un criteri comú marcat pel departament, que sigui el responsable de garantir aquesta equitat. Perquè una cosa és l'autonomia dels centres –i això vol dir, doncs, definir un projecte educatiu d'acord amb un entorn, amb unes condicions socioeconòmiques, amb unes condicions lingüístiques, de cada barri o municipi–, i l'altra cosa, que sigui cada centre que acabi triant el seu horari. Perquè pensem que això pot crear unes diferències que s'acabin traduint en desigualtats que no volem, no?

Per tant, no estem en contra de la reforma; al contrari, pensem que s'ha de repensar bé i que és una oportunitat per millorar en molts aspectes. L'altre dia sentíem, no?, que el model finlandès, doncs, planteja menys hores lectives, i, a més a més, que cada quaranta-cinc minuts fan un quart d'hora de pausa, i temes molt importants que caldria debatre. Però precisament han de ser fruit d'un debat molt més aprofundit.

I sí que estem esperant, i continuarem esperant, l'avaluació de l'impacte pedagògic, social, econòmic que el departament, en els projectes pilot de compactada que ha implantat fins al moment, doncs, ens ha de proporcionar; tant a primària i a infantil com a secundària. I pensem que fins que això no passi, no se'ns presenti aquesta avaluació d'aquest impacte, doncs, no té massa sentit que se segueixin acollint centres a aquesta jornada.

I per tot això, doncs, votarem en contra d'aquesta proposta; amb la voluntat, precisament, de poder anar acostant posicionaments entre diferents membres de la societat civil –de sindicats, de plataformes–, i millorar en termes horaris sense retrocedir en criteris d'equitat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Ara correspon al Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot, al diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Mirin, nosaltres no estem en contra de la jornada compactada, tot al contrari; pensem que pot ser una qüestió interessant per tots els avantatges que segurament..., a més a més dels que ha dit la diputada que ha presentat la proposta, d'altres que en poden anar sortint.

El que no compartim és la concreció que vostès fan en la proposta que ens presenten. I, per tant, ja dic d'entrada que ens abstindrem. Perquè pensem que s'ha d'aprofundir en el tema, però pensem que la proposta que vostès presenten es basa, sobretot, en una idea que no compartim, que és que cada centre pot portar la seva autonomia prescindint del seu entorn.

Mirin, no; no pot ser, això, eh? Perquè els horaris escolars –els horaris escolars– no afecten només l'escola que els fa. Els horaris escolars tenen una incidència importantíssima en tot l'entorn social de l'escola, en l'entorn laboral, en el transport, en el menjador. Però, a més a més, tenen incidència en el que podran o no podran fer els alumnes que no tenen possibilitat d'atenció per part de les seves famílies, per exemple. I no només d'una única escola, sinó que afecten tot l'entorn escolar i totes les altres escoles que estan al seu voltant. Per tant, prescindir d'aquesta col·lectivització dels horaris que es puguin fer o no em penso que és una miqueta agosarat.

I, per tant, a més a més, entenem, des del nostre grup, que no es pot resoldre amb una simple votació, com aquí es proposa, per més que sigui una votació àmpliament representativa; que no recordo que en cap votació de consell escolar s'hi hagi arribat ni de bon tros mai; per tant, igual no hi arribaríem mai. Però no es pot resoldre amb una simple votació, perquè aquesta simple votació pot variar en funció de com variï també la comunitat educativa. I, per tant, tindríem també la no presencialitat d'aquest entorn que afecta tant l'escola.

Què creiem? Doncs, a nosaltres ens sembla que s'hauria de resoldre, primer, evidentment presentant l'avaluació de les experiències pilot que s'han fet i valorant-ne els resultats; això és imprescindible que ho escoltem. Però, segon, caldria que aquests centres que manifesten clarament la demanda de poder fer la jornada compactada..., es pogués establir un projecte per fer-la que atengui la visió global, la visió social, també de les hores no escolars, i acordar una temporalitat des de la qual es pogués consolidar o no el projecte. Creiem que això seria raonable, poder-ho fer, no pas per una generalització, sinó també en atenció a l'interès primordial de l'alumne, que és el que ens ocupa i que segur que ens ocupa a tots.

En qualsevol cas, per tant, nosaltres farem abstenció per les raons que he dit: no estem en contra de la jornada compactada, però no ens sembla bé la proposta tal com s'ha presentat.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Per la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula el diputat senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Sí; gràcies, president. Bé, gràcies també a les persones de la comunitat educativa i de la plataforma que ens acompanyen.

És veritat..., nosaltres fa pocs dies, com m'imagino que la resta de grups, vam tenir l'ocasió de rebre una representació de la plataforma. I val a dir que els seus arguments i plantejaments, que tinc aquí, sobre la taula, ens van semblar molt raonables, amb molt bona intenció, eh?, i molt ben estudiats. Per tant, estem absolutament convençuts que es tracta d'una problemàtica real, d'un tema molt important. I reconeixem clarament, doncs, que aquí hi ha una plataforma que està treballant molt seriosament sobre el tema i que posa sobre la taula iniciatives i propostes que s'haurien de tenir en compte des del Govern i des de les polítiques públiques, pel que fa al tema dels horaris escolars.

Tanmateix, nosaltres –i ja ho diem per avançat– també votarem en contra d'aquesta proposta de resolució en concret; no en contra, diguéssim, del treball de la plataforma i dels objectius i de les intencions –que ens semblen raonables i positives– de millorar l'horari escolar. I la veritat és que ens hauria agradat poder votar l'esmena que presentava Junts pel Sí, que era francament raonable, en aquest sentit, i ens permetia, doncs, trobar una solució de progrés en aquest sentit. Com que això no ha estat possible, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta.

En tot cas, el que sí que ens agradaria és fer arribar, doncs, al Govern que seria important que tinguem al més aviat possible l'estudi, l'avaluació del resultat de les experiències pilot que s'han fet fins ara, que em sembla que serà bastant positiu, i, d'altra banda, que ens plantegem la possibilitat de que aquestes experiències pilot proliferin, és a dir, de que augmentin les experiències pilot que ens donin més base de coneixement sobre aquesta qüestió.

Ara bé, si unes experiències pilot es poden determinar en funció d'una votació majoritària o d'una decisió majoritària de determinades comunitats educatives, la planificació de l'horari escolar sí que no pot ser una qüestió de lliure elecció, perquè creariem una dualitat, un sistema dual, i, per tant, potenciar les desigualtats. Per tant, quan arribi el moment, això haurà de respondre a una política pública d'abast general, que òbviament ha d'anar lligada, doncs, a tot aquest treball que estem fent de reforma horària en general. Per tant, òbviament estem completament d'acord que primer ha de venir la reforma horària i després l'adequació de tots els sistemes de treball i educatius d'aquesta reforma horària.

Segurament, en aquest sentit, les propostes que ens planteja la plataforma i els resultats de les experiències pilot seran una aportació que haurem de tenir molt en compte per casar-ho i per quadrar-ho, no?

En aquest sentit, ens sembla que la proposta de resolució del Partit Popular es precipita, no? A nosaltres en les consultes que hem fet, amb sindicats i amb organitzacions de la comunitat educativa, també ens indiquen que és un tema a tenir molt en compte; que és veritat que les experiències pilot estan funcionant bé; que cal tenir molt en compte –per més que vostès ho resolen sobre el paper, eh?– els riscos de vulnerabilitat i de precarietat que això pot generar a les famílies d'alumnes en situació social més precària i més vulnerable, i, per tant, que és un tema que hem d'estudiar i que hem de seguir analitzant a fons abans de prendre una decisió definitiva, eh?

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta proposta de resolució. Crec que hem de tenir en compte el treball que està fent la plataforma, seguir-lo de prop i tenir-lo molt en compte, com un actor que ha de participar en aquest debat i en les propostes. Reforma horària general, reforma d'horari educatiu, anàlisi de resultats al més aviat possible, ampliació si pot ser de les experiències pilot, però quan prenguem la decisió ha de ser una decisió per a tothom, diguéssim.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Riera. Per posicionar-se sobre l'esmena presentada, té la paraula la diputada García.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Bueno, es la primera vez que presentamos una propuesta con la que todo el mundo está más o menos de acuerdo, pero nadie nos apoya. Pero, bueno, por lo menos hemos conseguido poner el debate encima de la mesa.

Lo primero que quiero decir es que las familias no son irresponsables, y no creo que necesiten estar tuteladas por una ley de racionalización horaria. Ellos saben lo que les conviene a sus hijos, y nadie está para perjudicar a sus hijos ni para hacer ningún cambio que les perjudique.

Varios comentarios. Eso de que la hora de comer buena es de doce a una, depende de lo que se coma, depende del desayuno que hayan hecho los niños y depende de que haya o no paradas. En la jornada compactada se prevé que haya dos paradas a lo largo de la mañana donde los niños pueden tomar un tentempié; hay dos descansos. No afecta al comedor, no afecta a las becas, no afecta a las extraescolares. El centro está abierto de nueve a cinco. No deciden las familias o los profesores, sino la comunidad educativa.

O sea, yo creo que todas las excusas que he oído..., o yo no me he sabido explicar bien o no se me ha querido entender. No se trata de que cada centro haga lo que le dé la gana; se trata de que el centro que quiere y haya una mayoría presente un proyecto y la Generalitat lo valore y lo apruebe, o no. Es que ahora simplemente los están descartando.

Por tanto, repito, no se impone nada a nadie. Queremos ampliar un marco de libertad y de autonomía, y ustedes se van a oponer.

En relación con la enmienda, esto de fiarlo todo a una ley, a la reforma horaria, eso es tirar la pelota para adelante. No podemos dejar de dar respuesta a las más de veinticinco mil familias que, como decimos, nos están pidiendo ya que demos una respuesta ágil, acertada, sensata.

Han pasado meses desde que esta propuesta de resolución se presentó hasta que ahora se debate; pasarán meses hasta que tengamos la reforma horaria.

Y, en relación con la reforma horaria, si la reforma es sensata y la propuesta, en principio, el planteamiento es sensato, porque nadie ha dicho que sea insensato, deberán ser coherentes. Y si no son coherentes es porque hay un problema. Yo estoy convencida de que en esta propuesta no está el problema de sensatez. Si el problema viene por la reforma, porque la reforma acaba siendo intervencionista y liberticida, en el sentido de acabarnos diciendo a la hora que les tenemos que dar la papilla de fruta a los niños o lo que tienen que comer, pues yo ya les digo que ahí no estará el Partido Popular. La reforma horaria tendrá que ajustarse a la realidad, tendrá que ser sensata y tendrá, sobre todo, que poner por delante de todo el bien de los niños. Si la reforma horaria se trata de decir que la jornada escolar tiene que ser una jornada laboral, ahí no nos encontrarán. Y creemos que eso será hacer un perjuicio al niño.

Así es que, bien, yo les agradezco el debate. Este ha sido el primer asalto, y como ustedes han dicho, pues nos veremos a lo largo de la reforma horaria.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, diputada.

Passem a la votació, doncs, d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Dos, del Grup Parlamentari Popular.

Vots en contra?

Tretze, de Junts pel Sí, Socialista i CUP.

Abstencions?

Cinc, Ciutadans i Catalunya Sí que es Pot.

Per tant, la proposta de resolució queda rebutjada.

Proposta de resolució sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda

250-00436/11

Passem, doncs, al quart punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la creació d'una escola oficial d'idiomes a Gavà. (*María José García Cuevas demana per parlar.*) Sí?

María José García Cuevas

Pediría, si es posible, cambiar el orden de puntos; hacer primero el 5 y luego el 4, porque pueda despedirme de las personas que nos acompañan. (*Veus de fons.*) Si es posible hacer el punto 5.

El president

Hi ha algun inconvenient?

María José García Cuevas

Lo siento. Hacer primero la de Aigüerols y luego la de Gavà, si no os importa. (*Veus de fons.*) Sí, por eso, por eso.

El president

Va, doncs, passem al cinquè punt...

María José García Cuevas

Gracias, gracias.

El president

...Proposta de resolució sobre l'Escola Els Aigüerols, de Santa Perpètua de Mogoda, presentada pel Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot. Per a la defensa d'aquesta, té la paraula el diputat Marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Efectivament, aquesta és una proposta de resolució inscrita en el marc de les que podríem anomenar «de gota malaia», perquè és una proposta de resolució que acaba dient que es compleixi una resolució ja aprovada que deia en el seu moment que es complissin dues resolucions més aprovades. I, per tant, hi insisteixo, és una resolució de gota malaia.

L'Escola Els Aigüerols..., ja hi ha un compromís des de fa molt de temps, ja hi ha revisió de terrenys des de fa molt de temps. Mentrestant, està funcionant amb un projecte educatiu potent, amb un projecte educatiu defensable cent per cent, però està funcionant precisament en un espai que necessita ser utilitzat per l'escola d'adults, que ja s'està utilitzant també com a escola d'adults, però que requeriria la seva ampliació. Tot això ho hem explicat repetides vegades.

Quina novetat tenia la proposta que els hi presentàvem? A part de refermar el compromís de la construcció de l'escola, refermar la voluntat de que acabi sent institut escola, i, per tant, fer ja un calendari.

Si vostès veuen les propostes que fem, la 4 l'hauríem de retirar, perquè parlava del 2016, que lamentablement per a alguns ja s'ha acabat, per dir-ho així, i, per tant, no tindria cap validesa que la poguéssim mantenir.

I, per tant, és en aquest sentit que nosaltres el que hem fet és acceptar..., o intentar transaccionar amb el Grup de Junts pel Sí, que ens ha presentat una esmena, en el sentit de que es permetia refermar allò que vam aprovar. Que em permetés –si és tan amable de permetre-m'ho– llegir-li dos punts. La resolució que vam aprovar en el seu moment, i que aquí diem que es compleixi, diu: «Iniciar la construcció de l'Escola Els Aigüerols, tal com es va establir en les disponibilitats pressupostàries per al 2012; convertir l'Escola Els Aigüerols en una escola institut que pugui donar resposta a la demanda d'escolarització en l'educació secundària obligatòria.» Etcètera. Per tant, estem refermant això, si avui aprovem això.

I en aquesta proposta de transacció que hem acceptat i que em penso que se'ls ha fet arribar..., no? (*Veus de fons.*) Doncs, que els hi farem arribar. I, per tant, ja m'hi posiciono. Al punt 2 es referma donar continuïtat al projecte educatiu de l'Escola Els Aigüerols. I el punt 3 –el 4 ja hem dit que no calia perquè està fora de termini–, que és «valorar amb el consistori les necessitats d'escolarització del municipi i fixar un calendari d'execució amb el que s'acordi». Per tant, garantim la continuïtat d'Els Aigüerols i establim que, d'acord amb l'ajuntament, es faci un calendari d'execució d'allò que s'acordi.

Per tant, en aquest sentit, els hi demanem el vot favorable a aquesta transacció que hem fet.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per a la defensa de l'esmena, té la paraula el diputat Jordi Cuminal.

Jordi Cuminal i Roquet

Gràcies, senyor president. I, en primer lloc, agrair al diputat Marc Vidal la possibilitat de transaccionar i les facilitats en procurar buscar en positiu acords de cara a solucionar problemes o situacions que venen de lluny i que suposo que tothom, amb la millor de les seves voluntats, procura que ho puguem anar desencallant.

Nosaltres també ja d'entrada donàvem suport al primer punt de la resolució, que com bé deia el diputat, doncs, ja ve d'enrere i deia que s'havien d'aprovar una sèrie de coses. Ell n'ha llegit dues, i jo em permetria llegir les dues prèvies, que jo crec que també són interessants, no? I a la proposta de resolució de fa un any enrere deia: «La voluntat que no es tanqui l'escola.» Eh?

I, per tant, jo crec que això també és molt interessant, perquè entre proposta de resolució i proposta de resolució hem passat de «que no es tanqui l'escola» a «construïm una escola institut». I entre aquests dos extrems és molt probable que hi hagin espais d'acord entre el departament i l'Ajuntament de Santa Perpètua.

I en aquest sentit la nostra esmena era aquesta, dir: «Escolta, no ens fem enrere d'un aval que ja li ha donat el Parlament de Catalunya, però al mateix temps ens agradaria poder fer nostres les paraules del diputat Riera, de la CUP: no es pot governar una planificació dels equipaments educatius a cop de proposta de resolució al Parlament.»

Per tant, jo crec que la celebració a l'hora d'agafar aquest acord i aquesta transacció és demanar a l'ajuntament i al Govern que negociïn, i que amb el que es posin d'acord, tal com demanava el grup proposant de la proposta de resolució, doncs, que hi hagi un calendari a l'hora de tirar les coses endavant.

Per tant, en aquest sentit nosaltres també hi votarem a favor. I una vegada més agraeixo la predisposició d'arribar a acords.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Cuminal. L'inici del torn dels grups parlamentaris correspon al Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bé, estem davant d'un altre cas de no compliment de mandats democràtics; no sé si «crònica» ha estat el mot que ha fet servir el senyor Vidal. I de fet, el primer punt, que no s'ha comentat, el que demana és precisament complir una proposta de resolució que es va aprovar fa un any. Bé, aquesta és la nostra tasca com a oposició, no?, anar vigilant o recordant que no s'estan duent a terme mandats democràtics que fa aquest Parlament.

En tot cas, s'ha arribat a uns acords, a unes esmenes transaccionades, amb la qual cosa nosaltres no tenim res a dir, més enllà de donar el nostre suport.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Sierra. Pel Grup Parlamentari Socialista, la diputada Esther Niubó té la paraula.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. Nosaltres ens sumarem, bé, doncs, com no pot ser d'una altra manera, a aquesta proposta.

Com deia el diputat Vidal, doncs, no és una reivindicació nova. Aquest Parlament i també el Grup Socialista ens hem pronunciat en diverses ocasions per la continuïtat del projecte educatiu, recollint també les demandes històriques de l'AMPA, que implicava, doncs, matriculació de P3 a l'escola, la construcció de l'edifici de l'escola, que entre d'altres coses, com deien també, està comportant una afectació del bon funcionament de l'escola d'adults, i està afectant també altres escoles, com l'Escola Bernat de Mogoda i l'Institut Rovira-Forns, que està en barracons.

Però, dit això, i a més a més tenint en compte que ja són acords que han estat aprovats a l'ajuntament al novembre de 2015 i també aquí, al Parlament de Catalunya, l'abril del 2016, doncs, votar a favor.

Esperem que aquesta transacció permeti desbloquejar la situació, perquè si bé ens hauria agradat molt més segurament el redactat original, on es preveia modificar el projecte constructiu i poder parlar ja de l'institut escola o escola institut..., doncs, esperem que, com deia, d'aquesta manera es faci via i puguem tenir aviat els resultats.

Una altra última cosa. Dir que en les esmenes que hem aprovat al pressupost, que ja ho veurem, també hi havia molts projectes, doncs, que tenen a veure també amb aquesta escola. Però, en tot cas, sobretot que no serveixi per fer passos enrere, sinó com a mínim per consolidar el que ja hem aconseguit.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Niubó. Pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el senyor Fernando Sánchez.

Fernando Sánchez Costa

Doncs, molt breument, per celebrar que s'hagi arribat a un acord que permeti tirar endavant el que es proposa. I, en coherència amb el que hem votat altres vegades, donarem suport a la moció.

El president

Gràcies. Senyor Riera, de la Candidatura d'Unitat Popular.

Carles Riera Albert

No puc afegir res més del que ja s'ha dit. Només dir que votarem favorablement també a la transacció, que celebrem.

Gràcies.

El president

Molt bé.

Si ho interpreto bé –si no, em corregeixen, si us plau–, el que es votaria seria el punt número 1 de la proposta de resolució, i els altres punts serien substituïts per les dues transaccionals signades. És així? *(Pausa.)* D'acord.

Cal sotmetre-ho a votació? Es pot aprovar per unanimitat? *(Pausa.)* Molt bé.

Doncs, queda aprovada per unanimitat aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la creació d'una escola oficial d'idiomes a Gavà

250-00420/11

Passem, doncs, ara sí, reculant, al punt número 4 de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la creació d'una escola oficial d'idiomes a Gavà, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per a la defensa de la proposta, té la paraula la diputada María José García.

María José García Cuevas

Gracias. Gracias, presidente. Bueno, quiero agradecer a toda la comisión la amabilidad con que me está tratando hoy con todos los cambios que estoy proponiendo. Gracias, ¿eh?, a todos. Me disculpo. Bueno, vamos a ver...

El president

Como siempre.

María José García Cuevas

Gracias. *(Rialles.)* Que así sea y que así siga, presidente.

Bueno, a ver, presentamos esta propuesta de resolución para pedir una escuela de idiomas en Gavá. Esto es una reivindicación histórica del municipio que ahora cobra especial actualidad y relevancia, como explicamos en la exposición de motivos. Porque, si ven las competencias lingüísticas en idiomas extranjeros, pues son importantes, son una competencia fundamental ya para la vida, es una prioridad de formación y es lo que realmente nos permite formar o no parte realmente del mundo en que vivimos. Ahora, con la situación de crisis económica, es más difícil encontrar trabajo, y el tener una competencia lingüística en un idioma extranjero, más en un municipio turístico como es Gavá, pues es un factor competitivo favorable.

Por eso es por lo que este municipio lleva años pidiendo esta escuela de idiomas, y por eso presentamos hoy esta propuesta de resolución, para volver a poner en marcha este debate en el Parlament, poder tener el apoyo de los grupos. Y, bueno, pues recoger esta propuesta, que nos parece que es sensata y que es justa.

Pedíamos que se ponga en marcha la escuela oficial de idiomas para el curso 16-17. Y que en el presupuesto del 16 se recogiera. Claro, la propuesta está presentada el 27 de abril. Lo que propondríamos es que, como enmienda técnica, pues todo se corriera un año; fuera el presupuesto 17 y para el curso 17-18.

Me posiciono ya respecto de la enmienda, presidente, por también economizar tiempo. No la vamos a aceptar, porque desvirtúa la propuesta de resolución. Nosotros ya sabemos, bueno, que hay un centro en Viladecans, ya sabemos que no está muy lejos, pero la demanda de la sociedad de Gavá es que ellos quieren tener su propia escuela oficial de idiomas.

Y creemos que cuando se está invirtiendo el dinero en estructuras de estado que no necesitamos, como las dieciocho oficinas de la agencia tributaria catalana que ahora se han puesto en marcha, gastándose millones de euros para hacer algo que ya se puede hacer perfectamente desde la Agencia Tributaria española o desde las oficinas liquidadoras de los registros de la propiedad que se hace con total transparencia, con eficacia y con eficiencia y recaudando perfectamente el dinero, me atrevería a decir que mejor que estas nuevas oficinas que tienen un personal inexperto, pues creemos que sería mejor destinar el dinero a este tipo de cuestiones.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies, senyora García. Per a la defensa de l'esmena, de Junts pel Sí, té la paraula la diputada Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. A veure, les escoles d'idiomes no són com els centres educatius de formació reglada. Les escoles d'idiomes es distribueixen en el territori a partir de la demografia. I queda clar que, pel que fa a les escoles d'idiomes, a Catalunya es poden comptar dues grans realitats: una realitat metropolitana, densament poblada, i una realitat com, per exemple, les Terres de l'Ebre, però podrien ser les zones de muntanya també o la Catalunya central, amb una dispersió més alta, menys densitat de població, un territori molt gran. I això fa que es tendeixi a posar més escoles d'idiomes en aquests tres territoris que he comentat, de població més disgregada, i que, en canvi, a la realitat metropolitana no es tingui en compte el que són els límits del municipi, sinó la proximitat entre els centres.

En el cas del Baix Llobregat hi ha cinc escoles oficials d'idiomes; hi ha la d'Esplugues, hi ha la del Prat, hi ha la de Martorell, Viladecans i Cornellà. I juntament amb l'Institut Obert de Catalunya s'entén que planificadament donen resposta a tota la demanda, juntament amb les escoles d'adults que hi ha.

Jo he fet un exercici, que potser és poc científic, però he intentat que fos una mica científic, que és agafar el Google Maps. Oi que es pot parlar de Google Maps? No passa res, no? Fins i tot m'havia imprès mapes, però dic: «És igual.» Un Google Maps anant-hi a peu des del centre de Gavà, amb cotxe i amb transport públic. I en el que més es triga des del centre de Gavà –ja no parlo des dels espais més fronterers amb Viladecans– és a peu vint-i-vuit minuts fins a l'Escola Oficial d'Idiomes de Viladecans. Si hi vas amb transport públic i amb cotxe és molt menys, és que no arriba ni als vint minuts. Això comptant diverses hores al dia, que també he fet l'exercici, no?: transport públic al matí, transport públic a la tarda i transport públic al vespre. Estan molt a prop. A més a més, hi ha places disponibles a l'Escola Oficial d'Idiomes de Viladecans.

I, pel que fa a reclamació històrica del municipi, a aquesta diputada no li consta cap reclamació històrica ni de la societat de Gavà d'una escola oficial d'idiomes que es remunti a molt de temps enrere, eh? Tampoc no ens consta, però això no vol dir que no hi sigui, cap oferta formal de locals per part de l'Ajuntament de Gavà, ni de fa anys, per instal·lar una escola oficial d'idiomes.

Que hi ha qüestions per millorar de l'Escola Oficial d'Idiomes de Viladecans? Segur –segur. També tenint en compte l'oferta d'idiomes que es fa. És a dir, clar, a l'anglès hi ha molta demanda i a d'altres idiomes que s'ofereixen n'hi ha molt poca. Tot això s'hauria de poder parlar, segur. I l'Escola Oficial d'Idiomes de Viladecans està en un local municipal. Hi ha aules buides que es podrien habilitar, per exemple, per agafar més demanda d'anglès. Tot això segur que es pot parlar, però que s'hagi de fer una escola oficial d'idiomes a Gavà quan hi ha disponibilitat a la de Viladecans i està com a molt –com a molt–, i fent una passejada a peu, a vint-i-vuit minuts del centre de Gavà, no ens sembla una manera racional de gestionar els recursos públics. Perquè no estem parlant d'una escola d'educació infantil o d'un institut, estem parlant d'una escola oficial d'idiomes que obeeix a un tipus de planificació molt diferent.

D'aquí ve –i acabo, president– la nostra esmena, que vol dir: «Analitzem-ho bé.» Que no hem entrat a negociar, i nosaltres no som favorables a acceptar una esmena tècnica que digui: «Canviem l'any 16 per l'any 17.» (*L'oradora riu.*) Perquè això no és una esmena tècnica, això és una esmena de calat.

Per tant... (*Veus de fons.*) No, home. Sí, ya ha pasado. Però, per tant, hauríem pogut..., amb l'esmena que hem donat nosaltres hauríem pogut negociar i no ha estat així. Per tant, no, Junts pel Sí no acceptem que això sigui una esmena tècnica, com en alguna altra ocasió ja ha passat en aquesta comissió, i aquesta diputada, en nom del seu grup parlamentari, no ha acceptat. I com que cal unanimitat per a una esmena tècnica, entenc, *in voce*, doncs, ho lamentem molt.

Moltes gràcies.

El president

D'acord. Toca ara posicionar els grups parlamentaris. En primer lloc, Ciutadans, el diputat Martín Barra.

Martín Eusebio Barra López

Gracias, presidente. Yo creo que hoy en día nadie niega la necesidad de conocer idiomas extranjeros. Creo que esto es una necesidad imperiosa en el mundo actual y que además en España pues andamos bastante retrasados, qué le vamos a hacer, es así. Esta es una necesidad importante, y aunque la PR mencione expresamente el tema de los municipios turísticos –ya lo ha comentado también la diputada García Cuevas–, no solamente en el tema turístico, sino para todo el mundo laboral.

Hoy en día la internacionalización..., muchas empresas catalanas se desenvuelven en el entorno internacional. Hoy en día no hay fronteras prácticamente para el mundo laboral, se están diluyendo todas las fronteras. Y entonces es una necesidad para nuestros jóvenes y para nuestros parados, para mejorar su posibilidad de encontrar empleo, el tener conocimientos de idiomas. Y luego también están las cuestiones puramente culturales: para poder leer literatura, ver películas en el idioma original o por simple interés.

Las escuelas de idiomas en este asunto son un elemento clave y además de reconocido prestigio. Y es cierto, hay en Viladecans, en mi pueblo..., tenemos una escuela oficial de idiomas. Es así. Pero que recibe un enorme número de solicitudes, muy por encima de su capacidad. Yo lamento... Sí, es cierto, puede haber alguna aula vacía, pero la realidad objetiva es que yo mismo intenté entrar en aquella escuela de idiomas, me quedé en lista de espera. Sí, era en inglés, claro. Quería mejorar mi inglés y no fue posible. Y conozco muchos otros casos de vecinos de Viladecans en esa misma situación.

Decía la diputada Anna Simó que, claro, estas escuelas pues se distribuyen por una serie de criterios. El criterio geográfico evidentemente es fundamental. Ni que decir tiene que dar estas posibilidades de cercanía es importante, pero el criterio demográfico no debería descuidarse. Y la altísima población del Baix Llobregat, de la zona del delta, el inmenso desarrollo que están teniendo estos pueblos en cuanto a crecimiento poblacional hacen que realmente sea necesaria otra escuela oficial de idiomas. No podemos esperar a que ya, no sé, poco menos que la escuela actual pues sea un desastre para entonces planteárnoslo. No. Hace falta ya, ahora, por densidad de población.

Y, desde luego, le recomiendo, si alguno va desde Gavá, que vaya andando, porque, desde luego, aparcar allí, imposible. En coche es muy corto, pero le aseguro que, salvo el *parking* de pago que tiene el mismo edificio, es imposible.

En fin, creemos que es necesaria la apertura de otra escuela oficial de idiomas en Gavá. Sí es algo que nuestros compañeros de Gavá nos dicen que el municipio reclama; al menos es lo que nos han comentado nuestros compañeros concejales en el Ayuntamiento de Gavá. Y, por tanto, votaremos a favor.

Gracias.

El president

Gràcies, senyor Barra. Pel Grup Parlamentari Socialista, la diputada senyora Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, president. Bé, doncs, el Grup Socialista estem lògicament a favor de la construcció d'aquesta escola oficial d'idiomes. S'hi està treballant moltíssim des de l'ajuntament. No sé si ens podem remuntar a èpoques històriques o no, però en qual-sevol cas des de fa bastants anys sí. I sobretot conscients, doncs, de la situació de llista d'espera, de saturació de l'Escola Oficial d'Idiomes de Viladecans, que és veritat que és referent, però que està saturada, i com a mínim –com a mínim– la secció d'anglès, que és en la que, en principi, hi ha més demanda, no?

Sabem, per tant, la importància del domini de llengües estrangeres no només per a la inserció laboral, per la possibilitat d'estudiar a l'estranger. I, per tant, el no domini de l'anglès pot privar d'oportunitats formatives, laborals, d'accés. Sabem que l'ensenyament obligatori, doncs, garanteix perfectament el domini bilingüe, però que encara no té el mateix èxit quan parlem de l'anglès. I, per tant, coneixem l'esforç que fan moltíssimes famílies per reforçar això per la via no lectiva, de les extraescolars, i això té un cost, no? I, per tant, també sabem el servei fonamental que fan les escoles oficials d'idiomes, perquè en determinada mesura permeten reduir les taxes respecte a altres acadèmies privades, que encara són molt més costoses, no?

Per tant, nosaltres sí que defensem aquesta proposta de resolució. Pensem que està totalment justificada. I desitjaríem que pogués prosperar o, com a mínim, que permeti activar el Govern, i tenir en compte que hi ha una demanda al territori, que és important, que té a veure amb el criteri poblacional, que hi ha una saturació d'una escola que està propera però que està totalment saturada. I, per tant, ens sembla que seria una bona notícia que el Govern mostrés predisposició a avançar en aquesta direcció.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Vidal, té la paraula en nom de Catalunya Sí que es Pot.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Sí que és cert que hi ha una demanda específica a Gavà; en concret en diré una. A l'abril del 2016 el nostre grup municipal, en un ple municipal, va manifestar que a Gavà –això que s'ha dit aquí– no existeix un centre públic en el que es pugui estudiar anglès i tenir un certificat oficial –en concret, en anglès. I, per tant, es demanava la creació i el foment de cursos oficials –en aquest cas, d'anglès– en centres públics de Gavà en tots els seus nivells. Que això fos una EOI o fos un IESI o fos una altra fórmula que permetés..., bé, està per veure, però la qüestió és que la necessitat existeix.

I, per tant, nosaltres tenim la idea de donar suport a la proposta de resolució. Clar, el problema que tenim és que ens fa una mica de cosa col·laborar en el surrealisme, perquè, si hi votem tots a favor i ho aprovem, aprovarem no el *regreso al futuro*, sinó el *regreso al pasado*. Vull dir, que si no s'accepta l'esmena tècnica estarem aprovant posar en marxa l'escola oficial d'idiomes l'any passat i destinar del pressupost de l'any passat –que per cert no va existir– els diners... Aleshores, francament, em trobo en una situació de desemparament. Jo demano l'empara de la presidència perquè intentin fer una transacció que ens serveixi per a alguna cosa, perquè és que, si no, la veritat, no sé quin trist paper estem jugant aquí.

En qualsevol cas, si és només simbòlicament per reiterar el suport, doncs, hi votarem a favor, però seria un símbol, només un símbol.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Seguim. Té la paraula el diputat Riera, de la CUP.

Carles Riera Albert

Bé, escolti'm, nosaltres estem en contra de que hi hagi una escola oficial d'idiomes a Gavà? No, evidentment que no. Tant de bo, eh? Tant de bo n'hi hagin a Gavà i a molts d'altres indrets del país. Ens sembla que aquest és el lloc per prendre la decisió de que ha d'haver-hi una escola oficial d'idiomes a Gavà? Doncs, sincerament, no. Sé que ja és una mica el dia de la marmota, que em repeteixo molt i reitero contínuament l'argument, sé que inútilment; per tant, segurament aviat deixaré de fer-ho. Però ens sembla que no és el lloc per prendre aquest tipus de decisions. Vaja, no crec que una comissió d'ensenyament del Parlament sigui el lloc on, a cop de PR, anem planificant els objectius de les polítiques públiques, per més que siguin absolutament justificats i motivats des del punt de vista del raonament local, no? Però cal tenir en compte també altres dimensions en el raonament.

Nosaltres en aquesta votació ens abstindrem, com tenim per inèrcia o tendència a fer en aquests casos en els quals, doncs, no podem qüestionar una necessitat viscuda localment segurament. No podem oposar-nos a que hi hagin més escoles oficials d'idiomes, però evidentment ens sembla que aquest no és el lloc ni el sistema per prendre aquest tipus de decisions.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Riera. Senyora García, breument, si us plau.

María José García Cuevas

Sí. Considerando que hace diez meses que se presentó la propuesta de resolución, creo que tiene sentido toda la enmienda técnica que he presentado. Pero, si no se acepta, yo *in voce* le ofrezco a la portavoz de Junts pel Sí una transacción donde, respetando el redactado de la propuesta, pues cambiemos las fechas, como he dicho antes.

Gracias.

El president

Senyora Simó...

Anna Simó i Castelló

Sí. Jo, en tot cas, si la Mesa considera que pot examinar el Reglament i dirimir si es pot fer o no es pot fer una esmena tècnica en aquest sentit... Jo el que he expressat és la meva opinió, i una esmena *in voce* no l'accepto. Però si la Mesa diu: «No, no, una esmena tècnica s'hi escau.» I, realment, és una esmena tècnica canviar «pressupost 2016» per «pressupost 2017», cosa que jo no veig enlloc, jo no considero que això sigui tècnic, sinó que és de calat, doncs, jo no..., res a dir, no? (*Veus de fons.*) Ja, bé, diguem que hi ha hagut moltes oportunitats que aquesta... Bé, ara estic expressant una opinió personal, president, és igual, si m'autoritza que l'expressi, l'expresso i, si no, no.

El president

Expressi, a veure si ens dona llum.

Anna Simó i Castelló

No, no, és a dir, que fa un any que es va entrar, però quantes vegades aquesta portaveu no ha insistit, quan es feien ordres del dia, de dir: «Per què no retireu aquelles qüestions que estan caducades de fa molt de temps i puguin anar pujant per debatre's en comissió aspectes més actuals?» Si això s'hagués fet, potser aquesta proposta de resolució s'hauria vist el mes de novembre o el mes d'octubre. Però, vull dir, que no és pas per falta de voluntat de cap grup ni de la Mesa d'aquesta comissió d'anar endarrerint que es vegin propostes de resolució, però... En fi, ja està, és un debat que hem tingut altres vegades i...

El president

A veure, dues coses. Primera, respecte al que acaba de comentar darrerament l'Anna Simó a nivell personal..., i jo els volia proposar que quan acabi, precisament, l'ordre del dia, quan acabem la comissió, si es poden quedar un segon, perquè he fet una hipòtesi per ser conscients dels anys que ens queden de feina i, per tant, de la necessitat de prendre alguna decisió, si em permeten la broma. I dos, em sembla que l'esperit és clar –és clar–, i a mi em sembla que sigui per la via d'alguna..., no cal, lletrada, que s'estudiï, que es llegeixi el Reglament ara, precipitadament. Bé sigui perquè la lletrada pugui fer algun tipus d'aclariment o algun tipus d'informe o apel·lant a la intel·ligència del Govern en el cas de que aquesta proposta sigui aprovada, em sembla que tots, en fi, som conscients del que estem votant. D'acord? (*Veus de fons.*)

Digui, senyora Simó.

Anna Simó i Castelló

Entenc que no votem intencions, és a dir, votem literalitats en aquest Parlament; si no, tot plegat, seria molt..., votem literalitats. En fi...

El president

No, no, en tot cas..., és igual. No és la primera vegada que passa això. I, per tant, en fi, passem a la votació. (*Veus de fons. María José García Cuevas demana per parlar.*) Digui.

María José García Cuevas

Presidente, otras veces hemos cambiado fechas porque la propuesta había quedado desfasada...

El president

Sí, però...

María José García Cuevas

...en el caso de la comisión, perdón, de lo que no tiene la culpa ni esta diputada, ni la comisión, ni la propuesta, ni, por supuesto, la gente de Gavá, con retrasos menos importantes que en este caso. Es que, si esta propuesta yo la hubiera redactado y registrado hace tres meses, lógicamente, aquí pondría «curso 17-18» y «presupuesto 17». Con lo cual yo creo que..., a ver, yo apelo también al sentido común de la Mesa y a su autoridad para que votemos cosas sensatas.

El president

Bé, la lletrada comenta que, en principi, si no hi ha acord, no es pot canviar, eh? Per tant, passem a la votació en els termes en els quals... (*Fernando Sánchez Costa demana per parlar.*) Endavant, sí, per descomptat.

Fernando Sánchez Costa

Home, que lligar-nos a aquesta mena de limitacions burgeses de la lletra del Reglament de no-sé-què, quan aquí estem a favor de la llibertat d'expressió, de posar l'esperit i la voluntat de tots per sobre dels textos legalistes concrets..., doncs, clar, o s'aplica o no s'aplica. (*Remor de veus.*) És que el problema –acabo, president– de començar a obrir les portes com estan fent alguns és que després la porta s'obre a tot arreu.

El president

Bé, en tot cas, deixem-ho aquí.

Passem a la votació –passem a la votació.

Vots a favor?

Grup Parlamentari de Ciutadans, Socialista, Catalunya Sí que es Pot i Partit Popular. Per tant, són 9. Ho dic bé: 9 vots.

Vots en contra?

Junts pel Sí, 10.

Abstencions?

Candidatura d'Unitat Popular, 1 vot.

Per tant, queda rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre el plurilingüisme

250-00442/11

Passem al sisè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre el plurilingüisme, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula la diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bé, tenim diferents manifestacions de la consellera d'Ensenyament, la senyora Meritxell Ruiz, que diu que l'escola catalana és plurilingüe. Aquest cap de setmana he estat a Madrid i a Coslada, i la veritat és que a mi em feia molt de goig quan passava per davant d'escoles i instituts públics i veia el cartell de «centre escolar bilingüe». Resulta que, segons les paraules de la consellera, aquí hem superat el bilingüisme i el trilingüisme, i l'escola catalana és plurilingüe, tot i que sembla que nosaltres som més discrets que no pas a Madrid i les escoles públiques no posen cartell d'«escola plurilingüe». Casualment, sí que ho posen les escoles privades, com a reclam publicitari.

Bé, malgrat que, segons la senyora Ruiz, Catalunya té una escola plurilingüe, la realitat, les dades objectives són que només el 33 per cent d'alumnes que arriben a la universitat tenen l'equivalent a un nivell B2 d'anglès. I estem parlant dels que arriben a la universitat; no vull ni parlar dels que no hi arriben. Això pel que fa a l'aprenentatge de l'anglès.

Pel que fa a l'aprenentatge de la llengua espanyola, justament, la setmana passada vam conèixer un informe molt interessant –per a les persones que no l'han llegit, el recomano vivament– del Síndic de Greuges que, entre d'altres coses, insta el Departament d'Ensenyament a adoptar mecanismes necessaris –i cito textualment– «per a la protecció dels drets de tots els alumnes i el compliment del pluralisme, inclosió i cohesió social» –fi de la cita.

Bé, si el síndic insta el Departament d'Ensenyament a adoptar mecanismes necessaris per garantir la protecció de drets de tots els infants i al compliment del pluralisme,

la inclusió i la cohesió social, és perquè el senyor síndic de greuges dona per fet que el Departament d'Ensenyament no ho fa. Val a dir que aquest informe del síndic fa referència a un cas d'una família assetjada a Balaguer per haver demanat més presència de l'espanyol a la seva escola; ho va aconseguir als tribunals.

I cal recordar que, precisament, aquest grup parlamentari, Ciutadans, va presentar, en aquesta mateixa comissió, una proposta de resolució per demanar que es condemnés l'assetjament que havia patit aquesta família i per demanar protecció als infants, i la majoria de partits o bé van votar en contra o bé es van abstenir, i només el Partit Popular ens va donar el seu suport.

A més, l'informe que ha presentat el Síndic de Greuges recull paraules de l'AMPA –i torno a citar textualment– de l'Escola Gaspar de Portolà, i diuen –torno a citar textualment–: «La imposició de l'increment d'hores de castellà a la nostra escola pel recurs d'una sola família ens afecta a tots» –tanco la cita. És a dir, que, segons aquestes paraules de l'AMPA, tenim la prova evident que hi ha, si més no, una escola a Catalunya que no és plurilingüe, com diu la consellera d'Ensenyament, sinó que defensa fermament el monolingüisme. Tenim altres casos –per exemple, el de l'Escola Santa Anna de Mataró–, que recollíem en la mateixa proposta de resolució que abans comentava.

Com la mateixa consellera va dir en la seva compareixença, i també en declaracions als mitjans, que la millor manera d'aprendre la llengua és fer matèries no lingüístiques en aquesta llengua, el que fem en aquesta proposta de resolució és que ens dibuixi aquest mapa per tenir clar en quins centres es fan matèries no lingüístiques en espanyol i en anglès.

Hi insisteixo, com és el que diu la consellera d'Ensenyament, dono per fet que el partit que dona suport al Govern estarà encantat de posar sobre el paper en quins centres escolars es fan matèries no lingüístiques en espanyol i en anglès. No cal que posem els cartells d'«escola bilingüe», com fan a Madrid i a Coslada, però tindrem un informe, tindrem un mapa que ens assenyalarà clarament en quines escoles hi ha plurilingüisme i en quines escoles no hi ha plurilingüisme. Ja hem vist que hi ha escoles que claríssimament són monolingües, i volem saber quines són aquestes escoles plurilingües, perquè estic convençuda que moltes famílies estaran encantades de triar aquestes escoles que ens certificarà el Departament d'Ensenyament que fan matèries no lingüístiques en idiomes que no siguin el català.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Sierra. A aquesta proposta de resolució, cap grup parlamentari ha presentat esmenes. Per tant, passem al posicionament dels grups, començant, per tant, pel Grup Parlamentari Socialista, la diputada senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bé, molt breument. Nosaltres –no és cap sorpresa– votarem en contra d'aquesta proposta de resolució. Entenem que va directament a carregar-se, a atacar el sistema d'immersió, que nosaltres és un sistema que defensem. Defensem un model com l'actual, que permet, doncs, assegurar un domini bilingüe al final de l'ensenyament secundari obligatori. Tant de bo tinguéssim el domini multilingüe, com ens agradaria, però com a mínim aquest segur que el podem garantir. Pensem que posar quotes és un error, que el que es tracta..., s'ha de treballar, precisament, per aquests objectius, que es tracta d'aquest domini multilingüe al final de l'ensenyament obligatori.

Creiem també en el projecte educatiu de centre, i pensem que això, per tant, ja és un raonament o uns criteris que els professionals de cada centre, doncs, ja tenen en compte i, a més a més, que els inspectors poden garantir. Per tant, simplement, votarem en contra d'aquesta proposta.

El president

Gràcies. És el torn de Catalunya Sí que es Pot. Senyor Vidal...

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Miri, jo crec que vostè hauria d'haver retirat aquesta proposta de resolució, perquè l'únic que fa és demanar informació. I em sembla molt correcta la informació que demana, només faltaria, però per això hi ha una cosa, que són les pre-

gundes escrites o orals a la consellera, i li donaran informació. A mi la informació que vostè demana no m'interessa. Per tant, no em sembla bé que aquesta informació es presenti públicament aquí, en el Parlament. Per tant, jo li recomanaria que la retirés, que ho demanés com a pregunta oral, i així ens estalviaríem, una vegada més, la reiteració d'aquest discurs caspós sobre la llengua que tenim des de fa massa temps.

Per tant, nosaltres hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Grup Parlamentari Popular, senyora García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Nosotros sí vamos a dar apoyo a la propuesta de resolución. Para empezar porque aquí la *consellera*, en *La Vanguardia*, el día 9 de mayo, pues dijo eso: que, evidentemente, la lengua vehicular ha de ser el catalán. Pues no debe ser tan evidente cuando todas las familias que reclaman presencia vehicular del castellano ganan, con lo cual, desde el punto de vista legal, no es tan evidente. A nosotros nos parece una vergüenza democrática lo que está pasando en Cataluña. Es que no hay otro lugar del mundo donde la lengua materna de la mitad de la población, siendo lengua oficial, esté expresamente excluida de la enseñanza pública, pero además por una finalidad totalmente política y partidista, con lo cual nos parece una vergüenza democrática.

Esto que se pide en la propuesta, eso que decía el diputado Vidal: «Pues pídale usted», tal... Mire, el Grupo Popular..., y yo, en concreto, estuve ocho meses la legislatura pasada pidiéndoselo a la *consellera* Rigau con preguntas en pleno, con preguntas escritas, preguntas orales en comisión, y no lo conseguí. Cuando hay tanta opacidad en torno a un tema es porque algo se oculta, y algo que se oculta, que resulta vergonzoso. Porque aquí lo que hay, al final, es una contradicción. Por una parte, se nos dice que el sistema es de inmersión en catalán, con lo cual todos los centros tienen como lengua vehicular exclusiva el catalán y, si acaso, pues se da alguna asignatura en inglés, que en eso consiste el plurilingüismo, porque el inglés se ve que no hace daño al catalán, pero el castellano, sí.

Pero, por otra parte, se nos dice que no, que es un sistema plurilingüe, con lo cual aquí hay una contradicción. Según donde se expresa la *consellera* Rigau –o ahora la *consellera* Ruiz–, dice una cosa o dice otra. Y yo creo que, si no tienen nada que ocultar, pues no pasa nada por decir qué centros dan qué asignaturas en qué lenguas para que, efectivamente, los padres puedan elegir. Porque todo esto, al final, es una actitud liberticida por parte de ustedes, que voten en contra de esto. Liberticida porque están ustedes atacando la libertad de la gente.

A nosotros, a mí, en concreto, me llama mucha gente: «Mira, tengo que escolarizar a mi hijo.» Y yo..., todo el mundo te dice lo mismo: «Por supuesto que quiero que aprenda catalán, pero también me gustaría que estudiara algo en castellano, porque no sé si voy a seguir viviendo aquí, porque es la lengua de casa o porque me apetece.» Entonces, ¿quiénes son ustedes para ocultar y evitar esa información a la gente? Porque yo no sé qué decirles a esas familias, porque yo no sé qué colegios en Cataluña tienen alguna asignatura vehicular en castellano, si es que hay alguno, como luego algunas veces sí que nos dice la *consellera* que hay.

Por lo tanto, transparencia, justicia, cumplimiento de la legalidad y dejar de poner la lengua y la educación al servicio de la política.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies a vostè. Ara és el torn de la Candidatura d'Unitat Popular. Senyor Riera...

Carles Riera Albert

Bé, nosaltres estem absolutament d'acord amb els principis i objectius d'igualtat, d'inclusió, d'equitat, d'igualtat d'oportunitats i d'educar la nostra població amb la màxima competència idiomàtica i lingüística, sí. Quin és el millor sistema?, quin és el millor mètode educatiu per assolir aquests objectius? La immersió lingüística. Cap dubte, eh? –cap dubte. Per tant, tant la nostra pròpia experiència i pràctica en tots aquests anys com la majoria d'estudis internacionals al respecte crec que ens donen òbviament la raó en aquest sentit.

I, precisament –precisament–, quan això es qüestiona és amb finalitats polítiques, eh? Recordem aquella frase del ministre Wert de que calia espanyolitzar els alumnes a Catalunya, i això no només es feia mitjançant les assignatures i els continguts, sinó mitjançant la política lingüística a l'escola. Per tant, òbviament, nosaltres no compartim aquest objectiu del ministre Wert –no el compartim. El que nosaltres volem és donar normalitat cultural, lingüística i nacional, doncs, a la nostra comunitat educativa, i això és amb el referent de la catalanitat, com no pot ser d'una altra manera. I des d'aquí, òbviament, garantir la màxima competència lingüística, la màxima capacitat multilingüe i plurilingüe dels nostres alumnes, que crec que en aquest sentit queda molt per recórrer, però la base des de la qual fer-ho és el sistema que tenim en aquests moments. I, òbviament, això requereix que el català sigui la llengua vehicular, i la resta, doncs, llengües que cal aprendre i de les quals cal sortir amb les màximes competències del sistema educatiu, del sistema escolar.

Per tant, per totes aquestes raons, nosaltres no votarem a favor; no estem d'acord amb aquesta proposta de resolució.

El president

Gràcies, senyor Riera. I, per acabar, en nom del Grup Parlamentari de Junts pel Sí, té la paraula la diputada senyora Teresa Vallverdú.

Teresa Vallverdú Albornà

Gràcies, president. Mirin, perquè funcioni l'aprenentatge de llengües en els centres educatius cal tenir en compte, per una banda, el context sociolingüístic en què es troba aquest centre, i després també el coneixement dels alumnes que en formen part. Cada centre, per tant, tenint en compte això, ha de definir la seva opció pel que fa a currículum, a mètode, a organització, per obtenir els millors resultats pel que fa a l'aprenentatge de llengües.

Hi ha diverses maneres perquè el temps que els alumnes dediquen a altres llengües augmenti, amb la integració de llengua i de continguts. Per una banda, hi ha opcions de treballs per projectes; per altra banda, també impartint àrees o matèries no lingüístiques en altres llengües. I els centres, en el marc de l'autonomia de centres, han de poder desenvolupar el projecte lingüístic més adequat per aconseguir els millors resultats en l'aprenentatge de llengües dels seus alumnes.

El que és important, ens sembla, és que el sistema no ha de ser homogeni, sinó que ha d'estar adaptat a la realitat sociolingüística i a la realitat de l'alumnat. Per tant, el departament no determina quants centres de primària i de secundària han d'impartir matèries en llengua anglesa o en llengua castellana, ni quines han de ser aquestes matèries, ni quantes han de ser aquestes matèries, sinó que cada centre analitza, cada centre decideix si inclou en el seu projecte educatiu altres llengües com a vehiculars de continguts, sigui impartint alguna llengua en castellà o en alguna altra llengua estrangera o a través d'altres estratègies metodològiques, i, en cas que decideixi que sí, doncs, quina o quines matèries s'imparteixen en aquestes altres llengües i en quin curs es fa.

Per tant, a nosaltres ens sembla que no hi ha altra opció que votar en contra d'aquesta proposta.

Sonia Sierra Infante

Senyor president, si us plau... Sí, perquè és que hi ha unes contradiccions...

El president

Senyora Sierra...

Sonia Sierra Infante

Si us plau, és que...

El president

Li dono la paraula trenta segons.

Sonia Sierra Infante

...s'ha parlat d'una...

El president

Trenta segons.

Sonia Sierra Infante

...proposta de resolució que jo no he presentat. Excepte la senyora Cuevas i el senyor Vidal, em fa l'efecte que la resta no s'han llegit la proposta de resolució.

El president

Ja n'han passat deu.

Sonia Sierra Infante

Bé, senyora Vallverdú, l'espanyol no és una llengua estrangera, per molt que ho vulgui.

Senyora Niubó, vostè no s'ha llegit la meua proposta de resolució. No demanem absolutament re del que vostè ha dit; només demanem informació, que, hi insisteixo, teòricament ja es fa.

I, senyor Riera, li vaig demanar al Ple que em porti un, només un, d'aquests moltíssims estudis internacionals que vostè coneix que demostren les bondats del sistema. I, encara millor, no m'ho passi a mi, l'hi passa al departament, perquè estic tipa de demanar-li al departament aquests estudis, i encara no me n'ha sabut donar ni un.

I, senyor Vidal, per què presentem aquesta proposta de resolució? Perquè, igual que la senyora Cuevas, m'he fet un tip de preguntar aquesta informació al departament, i es nega a donar-la.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora Sierra.

Passem a la votació.

Vots a favor?

Sis, corresponents als grups parlamentaris de Ciutadans i Partit Popular de Catalunya.

Vots en contra?

La resta de grups parlamentaris.

Per tant, no queda aprovada aquesta proposta de resolució, queda rebutjada.

La diputada Niubó, que no vol ser menys, ha demanat la paraula.

Esther Niubó Cidoncha

Només volia demanar, si us plau, si va bé, si podem fer un nou canvi de l'ordre del dia i discutir primer la proposta número 8 i deixar la 7 per a més tard. Si us sembla bé.

Gràcies.

El president

Cap problema? (*Pausa.*)

Proposta de resolució sobre la supressió d'un grup de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt

250-00463/11

Doncs, passem al número 8, que és la Proposta de resolució sobre la supressió d'un grup escolar de P3 de l'Escola Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt; proposta presentada pel Grup Parlamentari Socialista. I, per a la defensa d'aquesta, té la paraula la diputada Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Bé, doncs, moltes gràcies. En primer lloc, una salutació als membres del consistori i de la comunitat educativa que ens acompanyen.

Bé, doncs, presentem aquesta proposta després de la decisió del departament de suprimir un dels dos grups de P3 de l'Escola de primària Rosa Oriol, de Lliçà d'Amunt, en aquest curs. Parlem d'un municipi que és desconcentrat, que és de territori extens, on les escoles, doncs, juguen un paper molt important de vertebració territorial per donar servei als seus veïns, tenint en compte que, per exemple, hi ha nens que tenen a quaranta minuts un centre educatiu del mateix municipi, si és en un altre barri, o que tenen més a prop directament l'escola del municipi del costat.

Aquesta escola està situada al barri de Ca l'Artigues, el més gran de Lliçà, el doble que el centre, i amb aquesta decisió –la de suprimir una línia de P3– es van deixar,

aquest curs, dotze nens sense escola en el seu barri, amb l'obligació consegüent, doncs, de desplaçar-se en cotxe cada dia, atesa la realitat territorial del poble que mencionava. Això, doncs, xoca amb la voluntat del municipi de treballar per projectes educatius potents, que arrelin els infants i les famílies a l'escola del barri i, per tant, que no es vegin obligades a desplaçar-se a fora.

Vull recordar que estem parlant de ràtios no de cinc persones, que diríem que, en fi, ho faria difícil, sinó que podrien estar sobre els vint, tenint en compte que moltes famílies ja havien triat com a primera opció en la preinscripció escoles de fora del municipi on no podien entrar, que això faria que en el procés de matriculació hi hagués hagut un augment. I això també sumat a la decisió, també nova, d'incrementar la ràtio d'alumnes amb necessitats educatives especials, que ha passat de dos a tres per aula, i tenint en compte, si més no, també la dificultat de diagnòstic en aquesta etapa. I per tot això, doncs, requeria una major i una millor atenció.

I per aquest motiu demanàvem, doncs, que aquesta supressió quedés sense efecte el curs vinent; per tant, que es recuperés una línia i millorés, d'aquesta manera, la planificació i la reorganització dels grups, de manera que, a banda de tenir en compte la demografia, evidentment, i de vetllar per unes ràtios adequades, que també, això no acabi suposant un desvertebrament de municipis amb aquestes característiques. I aquest és una mica el sentit de la proposta que recolzem i que ens agradaria, doncs, que la resta de grups també ho fessin.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Niubó. A aquesta proposta de resolució s'ha presentat una esmena per part del Grup Parlamentari de Junts pel Sí. Per a la defensa d'aquesta, té la paraula el diputat Chakir el Homrani.

Chakir el Homrani Lesfar

Gràcies, president. Si m'ho permeten, perquè tinc una neurona i aquest tema ha sigut força complex, faré una petita crònica, perquè m'ajudarà a acabar d'entendre-ho tot plegat i a acabar d'entendre les últimes coses que han passat.

La setmana passada, revisant la comissió, revisant aquesta PR que tenia assignada... Jo soc diputat del Vallès Oriental i és un municipi del Vallès Oriental, i, és clar, revises la PR i dius: «Uf.» És clar, et parla del tancament d'una línia de l'any passat, etcètera, dic... Mires la data de presentació –al maig– i dius: «Bé, pot ser» –i ja n'hem discutit molt aquí– «d'aquestes PR que acaben arribant tard perquè tenim moltes PR.» Em poso en contacte amb el Grup Socialista de cara a veure si la mantenen, si no la mantenen, etcètera, i em diuen: «Ja et contestarem.» Perfecte, cap problema.

Aquí, *mea culpa*; segurament jo després, donant-ho molt per descomptat, me'n despreocupo. Arriba avui, dic: «No hem pogut..., no m'han dit res.» Torno a trucar: «–Al final què fem? –Ja t'ho dic. Disculpa, tal, que no t'ho he pogut dir.» I a tres quarts de dues rebo un missatge: que es manté. Dic: «D'acord, parlem-ne una miqueta, per entendre el sentit, perquè, és clar, parla...» Llavors, m'explica el sentit de que la voluntat és que quedi sense efecte el curs vinent, cosa que no està escrita literalment, però, bé, dius, hi ha aquesta voluntat. Llavors, dius, com que no hem tingut temps de parlar-ho i tal, faig una petició que crec que és raonable; raonable en un Parlament on parlamentem. Dic: «Si us plau, per què no fem una cosa? Per què no la traiem de l'ordre del dia d'aquesta comissió i la portem la propera comissió, que ens permet buscar una miqueta el tema i tal?» No hi ha hagut voluntat. Però, a part, vas rasant una miqueta més i acabes descobrint que hi ha part del Govern local que no coneix aquesta proposta de resolució. Dius: «Com pot ser? Si aquestes coses normalment...» No, hi ha part del Govern local que no coneix la proposta de resolució.

Llavors, ja l'única neurona comença a marejar-se en el cap i a dir: «No, no ho acabo d'entendre. Com pot ser que hi hagi part del Govern local que no conegui aquesta resolució?» Jo soc molt conscient..., vull dir, visc a Granollers, conec la realitat de Lliçà d'Amunt, he treballat amb gent que està en el Govern local de Lliçà d'Amunt i soc molt conscient de que s'ha d'afrontar una problemàtica d'un municipi molt extens –molt extens–, amb moltes urbanitzacions, que fa que la mobilitat sigui bàsicament en cotxe i que s'ha de buscar una solució especialment cap a setze, disset famílies que s'han tro-

bat en una situació... I dic: «No, és que la voluntat és buscar-ho, però per això ho hem de treballar una miqueta. I jo no em veig amb cor de, a les dues, poder mirar de buscar aquesta solució.» Però no hi ha hagut aquesta voluntat. I llavors és quan acabes pensant i quan acabes descobrint que hi ha part del consistori que no ho coneix, no de l'oposició, sinó del Govern. I quan fas aquesta proposta, la intentes argumentar, parles amb aquesta gent del consistori, que diu: «No, ho trobem raonable, que demanis i que busquem aquesta manera», però que no hi ha cap voluntat de posposar la PR. Llavors és quan et plantejes: el sentit d'aquesta PR és buscar una solució o és un altre? I ho dic així d'honestament, eh? I no ho sé, és la meua percepció, però acabes dient: «No ho sé.»

És a dir, davant de la problemàtica continuarem treballant. I crec que, si el Parlament pot ajudar a una cosa que jo personalment he defensat i que aquest grup ha defensat sempre..., que és: aquí, el paper més important és a la taula de concertació. Per què? Perquè sempre hem pensat i sempre hem defensat que els millors coneixedors de la realitat són els consistoris i que s'ha de buscar aquest..., i que quan hem hagut d'ajudar a buscar acords ho hem intentat. No sempre ens n'hem sortit, eh?, vull dir, també ho he de dir amb tota sinceritat. Però quan veus que no tens possibilitat ni de..., perquè és que no hem parlat ni de la transacció, perquè tot ha anat de tal manera..., o sigui, jo no sé directament si..., no de la transacció, de l'esmena. No hem pogut fer això. Doncs, al final et quedes amb aquesta ànima de dir: «Bé, doncs, no ho sé, no sé quin és el sentit de tot plegat.» Estem votant que el Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a deixar sense efecte la supressió no per al curs vinent, sinó la supressió d'un dels grups de P3 de l'Escola Rosa Oriol.

Doncs, nosaltres, davant d'aquesta manera d'actuació, d'aquesta absoluta manca de voluntat –i no sabem de qui– de parlamentar, que és l'exercici que dona sentit i nom a la institució en la que estem, d'una realitat que no coneix part de tot el Govern local, etcètera, nosaltres votarem en contra. I trobem una miqueta surrealista que aquesta solució que hem plantejat, que dic: «Home, són les dues de la tarda. Fem aquest exercici»...

El president

Senyor diputat...

Chakir el Homrani Lesfar

L'hauríem pogut fer, però no hi ha hagut voluntat.

Gràcies.

El president

Gràcies a vostè. Per fixar la posició dels grups parlamentaris, en primer lloc, Ciutadans, diputada Sonia Sierra.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Bé, en el nostre cas, tant l'exposició de motius com el que es posa a la part resolutiva ens sembla que és prou raonable. I nosaltres, com és habitual en aquest tipus de casos, donarem el nostre vot afirmatiu.

Gràcies.

El president

Catalunya Sí que es Pot, senyor Vidal, endavant.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. Jo també tinc una única neurona. El problema és que després de sentir el senyor Chakir m'ha patinat, la neurona, a mi. (*Rialles.*) Perquè ja no entenc exactament què és el que demanava. O sigui, estava insistint a la diputada que ho havia presentat que retirés la proposta perquè l'hi havia dit a les dues. No ho sé, des del 5 de maig que podia haver fet una transacció, vostè. Vull dir que no entenc els escarafalls. Tampoc entenc que no ho sàpiga el Govern local. Entenc que això..., el Parlament és autònom absolutament de fer o de deixar de fer les qüestions.

Però, en fi, no em volia referir a vostè, perquè sé que després demanarà la paraula per al·lusions i no és aquesta la qüestió. Crec que la diputada Niubó ho ha explicat amb molta claredat. Tots ho sabem: 22,3 quilòmetres entre un punt i l'altre; per tant, cal tenir una sensibilitat més enllà dels números a l'hora de tancar o no tancar el grup. I, efectivament –efectivament–, el que demana aquí..., aquesta vegada no hem posat any i, per

tant, ens serveix per a qualsevol any. I, efectivament, diu exactament això que ha llegit abans: «Deixar sense efecte la supressió d'un dels dos grups de P3.» No diu «l'any pas-sat», sinó que, per tant, com que no posa any, ho podrem fer el proper curs.

Per tant, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Per part del Grup Parlamentari Popular, senyor Fernando Sánchez.

Fernando Sánchez Costa

Bé, després de l'explicació m'ha quedat una mica més clar el que es demanava, perquè el text original era una mica confús. Però, clar, després de la intervenció del diputat El Homrani, la confusió ha augmentat. I encara ha augmentat més, la confusió, veient aquests malentesos que tenen al Govern municipal. He anat a buscar una mica i resulta que Lliçà d'Amunt és l'últim reducte de l'oasi català, perquè allà governen tots, i tots junts. Dic... Governen onze regidors, del PSC, Esquerra, Iniciativa, Convergència. Només en queda un..., només hi ha un grup que es queda a fora, que és el PP. Escoltin, posin vos-tès el PP i potser s'aclariran una mica més, perquè amb aquests embolics que es porten...

En qualsevol cas, a nosaltres la realitat territorial específica de la població i el perfil del grup poblacional afectat, com s'ha explicat aquí, amb les seves característiques, ens sembla que justifiquen donar suport a aquest text. I bé, moltes gràcies per haver conegut aquesta situació tan interessant.

El president

Gràcies, senyor Sánchez. Per part de la CUP - Crida Constituent, té la paraula el se-nyor Riera.

Carles Riera Albert

Bé, finalment, el nostre grup ens abstindrem en aquesta votació, per raons que ja he dit a bastament –no les repetiré– pel que fa a la metodologia general d'aquest tipus de propostes, debats i presa de decisions.

Tanmateix –i en aquest cas sí que ho vull puntualitzar–, el Govern, el departament, Junts pel Sí sap perfectament que no ens tindrà al seu costat ni rebrà mai el nostre suport si es tracta de tancaments de línies i de grups escolars. I, a més, aquest, com vos-tès saben, ha estat i és un tema central, vaja, un tema molt important i molt rellevant en els debats que estem tenint amb relació a la tramitació i eventual aprovació, doncs, del pressupost del 2017.

Saben que aquest és un tema important i que també és un tema que ha estat en el centre de la concertació entre el Govern i la comunitat educativa. Per tant, en això sí que vull ser categòric, eh? Nosaltres no participarem ni donarem suport a cap decisió que impliqui tancament de grups i de línies. No ens hi tindran al costat, en això. Per tant, volia puntualitzar-ho, per més que la nostra votació en aquest cas serà d'abstenció per les raons que abans els he exposat, d'ordre més general i metodològic.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Riera. Per fixar... Perdó, m'equivocava de punt de l'ordre del dia. (*Veus de fons.*) Exacte. La senyora Niubó, per posicionar-se respecte de l'esmena presentada per Junts pel Sí. Perdó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, president. Bé, a mi no m'agrada tant parlamentar, segurament, com al senyor Chakir. Però, en tot cas, dir que ell deia..., diu: «Home, no ho sé, del consistori no ho saben.» Jo crec que al consistori ho saben perfectament –aquí hi ha el regidor d'Ensenyament. I sàpiga vostè també que Esquerra Republicana ha votat a favor d'exactament la literalitat d'aquest punt en el consistori, per tant, en el Ple de l'ajuntament. Vull dir que, en fi..., no sé qui no sap què. Però, en tot cas, jo crec que té una oportunitat, és de votar si està a favor, doncs, de que es recuperi aquesta línia de cara al curs que ve, o no. I això és el que votarem ara.

Moltes gràcies.

El president

Molt bé. Passem, doncs, a la... (*Chakir el Homrani Lesfar demana per parlar.*) Diputat? Per? (*Veus de fons.*)

Chakir el Homrani Lesfar

Òbviament.

El president

Va, trenta segons, eh?

Chakir el Homrani Lesfar

Res més. No, jo...

El president

No? Sí, trenta segons.

Chakir el Homrani Lesfar

Començo la meva expressió dient «no», president.

El president

Ah, perdó, perdó.

Chakir el Homrani Lesfar

No, he intentat explicar-me. A mi el que em sap greu és que fins avui a l'últim moment no hem sabut la resposta aquesta. I em sap greu. Ja està. A partir d'aquí, el que creiem és que això..., s'ha de cercar una solució, però que la solució no està en el Parlament. I el nostre vot serà contrari, i continuarem treballant des de tots els àmbits possibles per solucionar la problemàtica que hi ha a Lliçà d'Amunt.

Gràcies.

El president

Molt bé.

Doncs, passem a la votació.

Vots a favor?

Deu, corresponents als grups parlamentaris de Ciutadans, Socialista, Catalunya Sí que es Pot i Partit Popular.

Vots en contra?

Deu, de Junts pel Sí.

Abstencions?

Una abstenció, de la CUP.

Per tant, en base al vot ponderat, queda aprovada aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució sobre la restitució de la reducció de dues hores lectives als docents més grans de cinquanta-cinc anys

250-00448/11

Bé, i passem al setè i darrer punt de l'ordre del dia, que és la Proposta de resolució sobre la restitució de la reducció de dues hores lectives als docents més grans de cinquanta-cinc anys, proposta presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Per a la defensa d'aquesta, té la paraula la diputada María José García. Endavant.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Bueno, hay que decir, para empezar, que esta propuesta de resolución se presentó también hace ya meses. Está registrada el 10 de mayo del 2016, y se presentó porque ese día la Generalitat decidió volver a aplicar un recorte que había revertido, un par de recortes que había revertido. Uno hace alusión al horario lectivo de los docentes mayores de cincuenta y cinco años, y el segundo punto hace alusión al sueldo de julio de los sustitutos.

En relación con los mayores de cincuenta y cinco años, en 2005 el departamento llegó a un acuerdo con los sindicatos para que los mayores de cincuenta y cinco años voluntariamente pudieran optar por reducir dos horas su horario lectivo. No quiere decir

que trabajaban dos horas menos; es que esas dos horas las podían dedicar a hacer otras tareas en el centro, sin ser horas de clase, digamos.

Cuando llegó la época de los recortes, en el 2012, esta reducción desapareció. Finalmente, por Resolución del 29 de mayo de 2015, los docentes de cincuenta y cinco años volvieron a recuperar este derecho de poder optar voluntariamente a esta reducción de dos horas lectivas. Pero el 10 de mayo, como decimos..., o el 6 de mayo del año pasado, el 2016, el departamento, pues de manera unilateral, también, y repentina, volvió a aplicar este recorte. También, en esa misma reunión, la Generalitat decidió recortar, o sea, dejar de pagar el mes de julio..., pensaban no pagar el mes de julio de 2016 a los docentes sustitutos.

Bueno, entendemos que es incomprensible que en toda España se estén revirtiendo los recortes... Teniendo en cuenta, como hemos dicho muchas veces, que los docentes, todos los funcionarios catalanes, los dependientes de la Generalitat de Cataluña, han sufrido especialmente los recortes, porque se les han aplicado más durante más tiempo que a los demás funcionarios catalanes que trabajan para otras administraciones o del resto de España. Y tampoco se entiende que esas medidas, esos recortes, pues se estén revirtiendo más tarde y más lentamente que en ninguna otra parte de España.

No sabemos si este es el «fet diferencial» que nos decían los partidos que gobiernan en Cataluña. Pero luego, si el «fet diferencial» es perjudicar a los funcionarios, que son los trabajadores públicos, que son los que la Administración de la Generalitat más debería defender, pues no estamos de acuerdo. Nosotros siempre reivindicaremos el derecho de estas personas a recuperar sus derechos laborales. Y más en este caso, como decimos, en que, primero, que los sustitutos no cobren el mes de julio pues nos parece injusto, y que, a los mayores de cincuenta y cinco años, un derecho que ya habían recuperado se les vuelva a aplicar de manera completamente injustificada en el año 2016, cuando ya lo que estaban es recuperando ese derecho, nos parece injusto.

No aceptamos la enmienda. (*Veus de fons.*) Me parece que había... ¿En esta propuesta, no, no había? En esta propuesta no había enmiendas. Nosotros, sobre este punto, queremos decir que, más allá de que hace muchos meses que se presentó esta propuesta, ha habido muchas otras propuestas, negociaciones con sindicatos, iniciativas parlamentarias, y el tema..., los sustitutos han podido cobrar el mes de julio, con lo cual en ese sentido la propuesta ha quedado desfasada. Pero el tema de los mayores de cincuenta y cinco años nos parece especialmente sangrante, porque es un tema que se está dejando de lado en todas las negociaciones. Y, sobre todo, si la Generalitat no se encuentra con voluntad o con capacidad de concederlo todo en un año, sí que creemos que se puede plantear una negociación progresiva; se puede plantear pues que recuperen la posibilidad de restar una hora a los mayores de cincuenta y ocho años para este curso, para el que viene que sean todos. En fin, una actitud y una voluntad negociadora, si es que de momento no se puede hacer.

Nosotros, de momento, presidente, por la cuestión técnica, el punto relativo a los sustitutos no haría falta votarlo, el 2, porque eso ya está conseguido. Someteríamos a votación el punto 1, y pediríamos el apoyo de todos los grupos parlamentarios, sobre todo para que, a estos docentes mayores de cincuenta y cinco años, nuestro apoyo y nuestro respaldo les sirva como un arma negociadora delante de la Generalitat. Porque, si bien en estas últimas negociaciones con la CUP no se ha incluido y no se ha conseguido, queda mucho por luchar, queda mucho por defender, y todo el apoyo que podamos prestar desde la oposición a estas reivindicaciones, que son sensatas y que son justas..., pues creo que merece la pena que estemos unidos.

Gracias, presidente.

El president

Gràcies a vostè. Com ha dit molt bé, no hi ha esmenes en aquesta proposta de resolució. Per tant, passem directament al posicionament dels grups parlamentaris. Diputada Sonia Sierra, per part de Ciutadans.

Sonia Sierra Infante

Moltes gràcies, senyor president. Jo, com a professora –perquè jo em continuo sentint professora–, li vull agrair molt especialment a la senyora Cuevas que hagi presentat

aquesta proposta de resolució, perquè és un punt molt important. Ara me'n recordava; quan jo era petita hi havia un anunci que deia: «No pesan los años, pesan lo quilos», i sortia gent per allà donant *unos saltos y unos bailes...* Bé, a Ensenyament sí que *pesan los años*.

S'ha de tenir molta energia per tenir al davant vint-i-cinc nens, canalla, o trenta adolescents. Les persones que fa molts anys que són a l'ensenyament poden aportar informació molt valuosa. Podrien estar, per exemple, assessorant les persones que comencen la seva trajectòria professional. Però és evident que aquest horari que tenien abans –perquè, com ha dit la senyora Cuevas, no estan demanant res que no es fes, o res que no s'estigui fent a la resta d'Espanya–, si s'aconseguís, que esperem que sí, seria una molt bona mesura per millorar la qualitat del sistema educatiu. Perquè, com tots els experts reconeixen –en això sí que hi ha un reconeixement internacional, no com en d'altres coses que diuen–, el professorat és una de les parts fonamentals perquè funcioni bé el sistema educatiu, per tenir un sistema educatiu de qualitat. Llavors, hem de cuidar el professorat i molt especialment hem de cuidar el professorat que ja té una edat i que ha dedicat, segurament, els millors anys de la seva vida a l'ensenyament.

Com no podia ser de cap altra manera, nosaltres votarem a favor.
Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Sierra. Grup Parlamentari Socialista, diputada Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; nosaltres també agraïm a la diputada García Cuevas, doncs, la presentació d'aquesta proposta.

Estem a favor del sentit general, i sobretot en el sentit..., bé, d'allò que diem tant, no?, de revertir les retallades que s'han produït al sector de l'Ensenyament i també de l'educació pública, com a d'altres sectors, amb el professorat com a peça clau. Sí que és veritat que, com que ens agrada ser molt, molt respectuosos amb els acords que es prenen a les meses sindicals, i entenem que aquí en els últims temps, doncs, s'han produït alguns avenços, que celebrem, tot i que segurament no són suficients, en fi, al punt 1 ens sentim una mica incòmodes amb el fet de..., no sé si això, doncs, pot interferir positivament o negativament en la mesa. Però, en tot cas, hem votat altres vegades a favor d'això, ho hem defensat com a esmena en els pressupostos i, per tant, hi votarem a favor, malgrat que sí que voldria deixar clar que respectem per davant de tot, doncs, els acords que es puguin prendre en aquestes meses sindicals.

El president

Gràcies. Per part de Catalunya Sí que es Pot, senyor Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí; gràcies, president. No, jo no em sentiré incòmode, tot i que jo defenso aquí que no hauríem de tenir per costum substituir en cap cas la negociació col·lectiva. És més, algunes vegades he votat en contra de temes que defenso precisament perquè el Parlament pretén substituir la negociació col·lectiva.

Però el tema és un altre. Abans de que hi hagués l'acord que hi ha hagut, tots els grups havíem presentat les esmenes corresponents als pressupostos. El nostre grup en concret havia presentat aquesta esmena als pressupostos, juntament amb tota una sèrie d'esmenes que ens havien demanat els diferents sindicats, amb plena negociació. Aquesta esmena encara serà viva perquè encara tindrem un ple de pressupostos, i aquest humil diputat espera poder-la negociar i que es pugui aprovar. I, per tant, en aquest cas, l'aprovació d'aquesta proposta de resolució reforçaria la voluntat de que es pugui aprovar, independentment, lògicament, de l'acord sindical a què s'hagi arribat, perquè això seria una suma i no pas una resta de l'acord.

Per tant, nosaltres hi votarem a favor.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Per part de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, té la paraula el diputat Riera.

Carles Riera Albert

Bé, nosaltres ens abstindrem en aquesta votació. A veure, és una obvietat i és evident que nosaltres compartim aquest objectiu, està clar. L'hem posat a la taula de diàleg i de negociació amb el departament, amb el Govern, amb Junts pel Sí; no ha estat possible assolir-ho. I també això ha estat posat sobre la taula en les negociacions, en les concertacions entre comunitat educativa, particularment dels sindicats, i el departament, i tampoc s'ha aconseguit com un acord d'aplicació imminent.

Tanmateix, els nostres interlocutors sindicals ens indiquen que, efectivament, en l'acord del dia 31 de gener no apareix aquest element d'acord, això no va formar part dels acords finals. Tot i així, com que els sindicats efectivament ho van posar sobre la taula, segons ens diuen, la postura final del departament va ser la de que, un cop finalitzi el termini de la restricció, diguéssim, per tant, al maig del 2018, en principi la intenció i el compromís del departament és de superar aquesta retallada i que no es torni a reproduir. Per tant, sembla ser, segons el nostre criteri i la nostra informació, que efectivament seria possible que al setembre del 2018 els majors de cinquanta-cinc anys tornin a gaudir d'aquestes dues hores de reducció.

Per tant, nosaltres, en coherència, sí que estem d'acord amb l'objectiu del plantejament, òbviament, l'hem posat a la taula reiteradament, els sindicats també ho han fet; no ho hem aconseguit encara. Tanmateix, sembla ser que hi ha a la taula de concertació, entre els sindicats i el Govern, un acord, un compromís de que aquesta retallada es revertirà a partir del setembre del 2018. Volem confiar en que això així serà i així es produirà.

I, per tant, nosaltres ens abstindrem en aquesta votació.

El president

Gràcies, senyor Riera. Per cloure el torn dels grups parlamentaris, per part de Junts pel Sí, té la paraula el diputat Josep Maria Forné.

Josep Maria Forné i Febrer

Gràcies, president. Tornem a estar en una proposició de resolució que està, diguéssim, desfasada en el temps. Ja s'ha explicat, és veritat que s'ha dit que hi ha dos components, hi ha dos punts. Tota l'exposició de motius jo crec que decauria per aquest desfasament en el temps, però els dos punts... Un es refereix a un acord que ja està ferm amb els sindicats i que és allà on creiem que s'han de debatre aquests temes; no hem de traslladar al Parlament la mesa de negociació sindical. Creiem que és un error fer-ho així, però en tot cas, bé, pot ser una estratègia que s'utilitzi. El segon punt, garantir el pagament corresponent al mes de juliol als dos-cents substituïts que porten més de sis mesos, aquest està aprovat ja en els acords de fa quinze dies amb els sindicats; per tant, hi votarem a favor.

I en el que es refereix al dels cinquanta-cinc anys, no serà per interès personal, perquè molt aviat m'hi podria trobar afectat i interessat. I, per tant, hauria de dir que sí, però no serà així, perquè hi han d'haver prioritats a les quals un s'hi ha de posar.

És veritat que els anys pesen en l'ensenyament, i és veritat que la dedicació amb altres formes no lectives a classe pot ser també important. Però també voldria fer una petita reflexió, pel que m'he trobat, i és que no és una mesura fàcil d'aplicar en els centres, aquesta mesura dels cinquanta-cinc anys. En centres grans, en els quals puguin haver-hi reduccions quantioses, és fàcil de substituir per un professor o mig professor en el cas que hi hagi, doncs, un nombre de professors suficients que sumin amb les dos hores de reducció les que afecten. Però quan són centres petits la reducció és molt costosa i a vegades el que acaba és sobrecarregant la resta de companys més joves.

Sé que això pot semblar de dir: «Bé, això és una feina que ha de resoldre l'Administració.» No és tan fàcil de resoldre el dia a dia i la gestió aquesta. Ho dic perquè es pot fer molta literatura, es pot fer molta cosa sobre això, però hi han prioritats, abans. Hi ha un acord que és una reducció d'hora lectiva aquest any, hi ha a la mesa d'acords una altra voluntat de continuar. A més, com deia el diputat Carles Riera, també aquesta no es descarta, però ara no és la prioritat immediata.

Per la qual cosa nosaltres hi votarem en contra. No per mantenir-nos com un fet diferencial, perquè el nostre fet diferencial no és pas aquest, i banalitzar sobre aquest tema és una qüestió que jo crec que ens ofèn, com a mínim a alguns. I aleshores hi votarem en contra pels motius que hem explicat.

El president

Sí; gràcies, senyor Forné. *(María José García Cuevas demana per parlar.)* Sí, per?

María José García Cuevas

Sí, por contradicciones. ¿Me concede la palabra treinta segundos?

El president

Digui. Trenta segons, eh?

María José García Cuevas

La propuesta de resolución no está desfasada. La exposición de motivos y todo lo relativo a los mayores de cincuenta y cinco años no está desfasado, como dice el portavoz de Junts pel Sí.

Y después de escucharlo me quedo muy preocupada de esa garantía que nos da el portavoz de la CUP de que en el 18 se recupera. Yo, señor Carles Riera, no me fiaría. Si aprobamos esto es un mandato político y es una fuerza de negociación para los docentes y para los sindicatos en las siguientes mesas de negociación. Así que, si ustedes están por apoyar esto, lo apoyan, y, si no, no lo apoyen.

Gracias.

El president

Molt bé.

Si ho he entès bé, senyora García, diu que retira el punt segon? *(Pausa.)* Per tant, no més passariem a la votació del primer punt de la proposta de resolució. D'acord? *(Pausa.)*

Vots a favor?

Nou, corresponents als grups parlamentaris de Ciutadans, Socialista, Catalunya Sí que es Pot i Partit Popular.

Vots en contra?

Deu, corresponents a Junts pel Sí.

Abstencions?

Una abstenció, de la CUP.

Per tant, no prospera, decau aquesta proposta de resolució.

Amb això acabem l'ordre del dia.

Només, si em permeten dos segons, he fet una mica de simulació, tenint en compte que ens falten fins al final del període de sessions onze comissions, i el ritme de fer en una comissió vuit –avui n'hem fet nou–..., entre vuit i nou propostes de resolució i a la següent fer compareixences, encabint-hi també les preguntes orals que queden i les sollicituds de sessió informativa amb la consellera, el resultat final és que el mes de juliol l'acabariem quedant encara, respecte al que avui tenim presentat, disset propostes de resolució i catorze compareixences. Vull dir, simplement ho dic per al bon govern de tots i cadascun dels grups parlamentaris.

A aquest president se li acudeixen dues solucions, que no cal que decidim ara, però perquè hi pensem: una, ampliar una mica més la sessió i, per tant, poder fer o tres compareixences i nou –en comptes de vuit–..., nou, deu propostes de resolució; i dos, que els grups parlamentaris es mirin el que tenen pendent cadascun d'ells i en la mesura que sigui possible, sense obligar ningú, per descomptat, prioritzessin. I, per tant, si poguessin, alguna proposta, bé, retirar-la per la raó que sigui, doncs, probablement podríem intentar complir com a mínim fins a finals de juliol –com a mínim– amb els temes que avui tenim presentats, perquè se suposa que algun altre se'n presentarà.

(Carles Riera Albert demana per parlar.) Digues.

Carles Riera Albert

Sí, president; gràcies. Nosaltres clarament ens abonem amb entusiasme a la segona opció. I demanariem, si us plau, que tots els grups fessin un esforç de síntesi, de crivell, de selecció i aplicar l'economia, no?, i el bon criteri a l'hora de mantenir les seves propostes de resolució.

Gràcies.

(Sonia Sierra Infante demana per parlar.)

Sonia Sierra Infante

Gràcies, president. Jo demanaria fer les sessions una mica més llargues. Nosaltres quan fem una proposta de resolució normalment és perquè hem agafat un compromís amb un collectiu concret, i retirar és molt difícil. Jo vaig..., un altre cop que ja ho vam dir, m'ho vaig mirar i remirar, vaig treure alguna pregunta...

També és cert que a aquestes alçades del que portem de legislatura la senyora consellera encara no ha vingut a respondre cap pregunta oral. Jo no sé quantes n'he registrat ja. Llavors... (*Veus de fons.*) Sí, ja he vist que hi ha una proposta, però, clar, anem acumulant feina perquè està demanada. Jo les preguntes que he fet és perquè considero que són importants i vull que tinguin resposta, i les propostes de resolució, igual. Jo crec que tenim un bon sou i que ens podem quedar una estoneta més.

El president

Fem una cosa: us ho mireu i entre demà i demà passat, en el decurs del Ple, si us sembla, ens veiem un moment els portaveus i la Mesa i mirem de parlar-ne. D'acord?

Anna Simó i Castelló

Ens convoques tu, president, millor, eh?

El president

Sí, sí, me n'ocupo, sí. D'acord.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i deu minuts.